

Фармерівке життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WEDNESDAY, NOVEMBER 20th, 1935. No. 56 (555). VOL. XI.

PIK XI. 4. 47 (555).

СЕРЕДА, 20 ЛИСТОПАДА, 1935

WINNIPEG, MAN.

ІТАЛІЙСЬКА АРМІЯ ЗБЛИЖАЄТЬСЯ ДО ВАЖЛИВОГО МІСТА ГАРАР

Рим, 16 листопада. — Італійський генерал-майор з Етіопії повідомляє, що італійська армія зближається до стратегічного міста Гарар, та що воно буде захоплене в протягу короткого часу. Він говорить, що передові відділи італійської армії віддалені від Гарар всього 28 миль.

Гарар, Етіопія, 16 листопада. — Губернатор провінції Гарар, Рас Насібу, і інші командири етіопської армії заявляють, що вони за велику суму старатися врятувати місто Гарар від італійської армії, що ввійшла в провінцію Огаден. З цього видно, що на південному фронті етіопські війська не подаються так швидко взад, як на північному фронті.

Перед кількома днями італійці звідомили, що вони вже захопили місто Горагай, але тепер показується це неправдою.

Аддіс Абаба, 16 листопада. — Командант етіопської армії на північному фронті, Рас Каса, дістав візну руку починати наступ на італійську армію, коли буде вважати за відповідне. Досі він залежав від команданта Рас Сейом.

В околиці Макале італійські війська потерпіли поразку в часі свого наступу. Скріті в горах етіопці, відкрили вогонь з машинних кулеметів і вбили багато фашистських солдатів, решта мусіли відступити. Бій тривав цілий день. Між вбитими є також чотирьох італійських вищих офіцерів.

ПОКИДАЮТЬ НАВИЩЕНУ ЗЕМЛЕТРУСОМ ОКОЛИЦЮ

Недавній землетрус знищив багато домів в місті Гелена, стейту Монтана. Багато людей залишилися тоді без даху над головою. Але ще більші злидні прийшлися переживати їм, коли зараз після землетрусу впали великі сніги і потиснув мороз. Картина представляє жінок і дітей, яких влади мусіли перевозити поїздами в безпечніші місця.

РАД. СОЮЗ СВЯТКУВАВ 15 РОКОВИНИ РОЗГРОМЛЕННЯ АРМІЇ ВРАНГЕЛЯ

Москва, 16 листопада. — Комуністичний Радянський Союз вчора святкував 15 роковини розгромлення білогвардійської армії Врангеля і встановлення радянської влади на Криму. Вся радянська преса присвятила багато місця подіям, які відбувалися 15 листопада 1920 р.

Йосиф Сталін був організатором південного фронту Червоної Армії і перемога цієї армії над контрреволюцією, поборнення Врангеля, докінчила одну з найважливіх і героїчних стадій трирічної громадянської війни. З цієї перемоги

партія Леніна — Сталіна закінчила перемогу боротьбу робітників і селян за радянську владу і відкрилися перспективи для мирної праці в країні свободи, де стали можливі плани за нове, світле і щасливе життя.

Зараз після розбиття Врангеля на Криму сформовано Кримську Соціалістичну Радянську Республіку, а який розпочалася нова життя. Сьогодні в Радянська перетворилася в перло Радянського Союзу, в одну з його найбільш квітучих країн.

БОЙОВІ АНТИФАШИСТСЬКІ ВИСТУПИ СЕЛЯН НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Відень. — За повідомленням робітничої преси з Польщі, на Західній Україні в селі Васильєво (Холмищина) у нересті між селянами і поліцією відбулися криваві сутички на ґрунті відмови селян платити податки. Через цілковиту відсутність грошей селяни на ґрунті відмовили не платити податків. Поліція отримала сходи незаконних податків бити селян, що відбулися. По селянах, які відмовилися платити сходи, поліція дала випал. Один селянин убитий і кілька чоловік тяжко поранені.

На другий день до села Васильєво були стягнуті значні

поліційні сили. На похорон убитого селянина прибули з околиць селянські комітети селян. У відповідь на спроби поліції перероздати шлях демонстрантам селяни з вигуками "ура" кинулися на поліцію. Під час похорону кілька промовців виступили з антифашистськими промовами.

У селі Юрово селяни побили судового виконавця, який прибув до села, щоб стягти податки.

Поблизу Калуча селяни прогнали землеміра і поліцаїв, які намагалися позбавити селян права користуватися пасовищами, що належали волею управлінню.

РАД. СОЮЗ ЗАПРОТЕСТУВАВ ПРОТИ ПОБИТТЯ РАДЯНСЬКИХ ГРОМАДЯН В ІТАЛІЇ

Москва, 15 листопада. — Державний департамент звинувачив італійський уряд у порушенні прав людини в справі побирання осіб, які допустилися побиття і затримання в тюрмі радянських громадян.

Радянський посол в Італії Борис Штабін зробив протест в цій справі італійському уряду. Преса згадує про два такі випадки. Один стався 7 листопада в місті Леджорі, коли радянські громадяни відмовилися купити певні товари, а одного з них затримали в місцевій тюрмі.

Другий випадок був 8 листопада в Генуї, де побито чотирьох радянських громадян, коли вони відмовилися купувати італійські товари. Власник крамниці і його помічники добили їх за це, а поліцаїв, які бачили, не інтервеновали в цій справі.

Мексико Сіті, 16 листопада. — В горах недалеко міста Чігуагуа розпочалися землетруси, внаслідок чого тріснуло кілька будинків, а одного серйозно пошкоджено.

СУДЯТЬ ФАРМЕРІВ ЗА ТЕ, ЩО НЕ ДОЗВОЛИЛИ МОРГЕДЖОВИМ МАГНАТАМ ВИКИНУТИ СЕБЕ З ФАРМІВ ЗА НЕЗАПЛАЧЕННЯ ПРОЦЕНТІВ

Баррон, Висконсин, 12 листопада. — Джозеф Педвей, адвокат Федерації Праці стейту Висконсин погодився бути помічником оборонця в часі судового розправу над фермерами, яких обвинувачено в "розрухах", що розпочинає тут 18 листопада перед вищим судом.

Гергардта Соренсона, секретаря-скарбника Фермерів Голідей Асоційшн повіту Баррон, і Джана Гокінсона, бувшого президента цього товариства, засуджено в Барроні, Висконсині, 30 липня ц. р. на основі обвинувачення, що вони намагалися вивести фермерів до банкрутства, коли Полк Кавітті Професонал Біо-логікал (моргеджова компанія) виводила 8 липня викинути з фарми А. Горніка за те, що він не міг заплатити догву.

Гергардтові й Гокінсонові присуджено тоді заплатити по \$250 штрафу, або відсидіти по

шість місяців. Обидва фермери внесли гроші проти цього засуду й домагалися нової розправи, яку й зарежжено. Їх випущено на волю до розправи, коли за них зложено по \$500 порук. А. Б. Паркер, президент Фермерів Голідей Асоційшн не міг явитися тоді на розправу, бо лежав в хорці.

На першій розправі вложено до листопадової судової сесії справу двох інших фермерів, Джорджа Горніка і Елвіна Джансона після того, як за них зложено поруки. Дж. Горнік є братом фермера, якого моргеджова компанія хотіла викинути з фарми, спродавши вперед його худобу, коні і машинерію, до чого не допустили фермери, що є членами Фермерів Голідей Асоційшн. Горніка обвинувачують в ставленні опору й побитті урядника, а Джансона в підбурюванні до розрухів.

КОМПАРТІЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В БОРОТБІ ЗА ЄДИНИЙ ФРОНТ

Відень. — Повідомленням з Польщі, що в час останніх перемовин до сімью компартії Західної України звернулася з пропозицією до керівництва польської і українських соціалістичних партій про організацію єдиної дії. Вуспереч польським фашистам і керівникам українських націонал-фашистів із МІУО, що співробітничують з ними, в ряді місцевостей відбулися антифашистські конференції.

На скликанні цих конференцій покликані організації ПНС, а інші поведувались і місцеві керівники української соціал-демократичної партії та української соціал-радикальної партії.

Антифашистські конференції відбулися в Львові, Дрогобичі, Бориславі, Станіславові, Добромилі і в Стрії.

У Бориславі (центр нафтового басейну Західної Укра-

їни) неспесивці й робітники, що входять до "лівої робітничої", разом провели кампанію активного бойкоту виборів до сімью. Конференція в Дрогобичі виступила за єдиний фронт і постійний контакт учасників конференції в майбутньому. У Добромилі конференція пародного фронту обра-ла антифашистський комітет.

Стрільби в Президента Індуського Парламенту

Нешевар, Індія, 16 листопада. — Поліція веде слідство в справі трьох революційних стрільців, які вступили в автомобіль Аодурагіма, президента парламенту Центральної Індії.

В Аодурагіма стріляно в часі його повороту до Нешевар з міста Корат, але вдалося на північному фронті Індії.

ЗРЕЗИГНУВАВ МІНІСТР РІЛЬНИЦТВА В УРЯДІ БРЕКЕНА

Вінніпег, 16 листопада. — Прем'єр Джон Брекен оповідав в п'ятницю, що міністр рільництва Д. Дж. Мекензі зрезигнував, щоб стати віце-президентом й асистентом менеджера Юнайтед Грейнджеров. Резигнація Мекензі увійде в силу при кінці цього місяця.

На новій посаді він визначує винніпегська буржуазна преса. Мекензі буде мати ліпшу платню, як на позиції міністра рільництва. Та сама преса каже, що Мекензі має велику родину й це мало мати великий вплив на його рішення зрезигнувати з міністра, щоб дати своїм дітям можливо найкращі нагоди шкільного освіти.

(З цього виходило б, що міністри, які беруть по кілька тисяч доларів річної платні, не можуть дати своїм дітям відповідного шкільного освіти. А яку шкільну освіту можуть дати своїм дітям ті фермери, які зовсім ніякого доходу не мають?)

ВИГАНЯЮТЬ ФАРМЕРІВ З ФАРМІВ ЗА ПОДАТКИ

Сарнія, Онт., 9 листопада. — Дж. Е. Леки, секретар-скарбник повіту Лембтон, заявив, що на 7 січня будуть продані поля за незаплатченія фермерами податку, сума якого доходить до \$23,435.

Ця велика продаж землі вказує на провал фермерської програми онтерійського уряду. Тепер онтерійський уряд стримає позичку фермерам і мораторієм на довги не стосується до залеглих податків. Коли до цієї суми \$23,435 ще додати різні додаткові кошти, то сума перевищить \$24,000.

ВІДБУДЕТЬСЯ НОВА РОЗПРАВА СКАТСБОРСЬКИХ ХЛОПЦІВ

Скотсборо, Алабама, 15 листопада. — В нездовзі лаві присяжних в 18 осіб буде розглядати справу засуду 8 негрівських хлопців, яких обвинувачено за напад на білі дівчата і засуджено на кару смерті.

В новій лаві присяжних мало бути два негри, але закон не дозволяє бути в складі лави особам, вік яких перевищає 65 років і одного звільнено, бо мав вже 74 роки.

МЕКФАРЛЕНД ЗАЛИШІТЬСЯ ПРАВДОПОДІБНО ГОЛОВОЮ ПИЩЕВИНОЇ РАДИ

Оттава, 14 листопада. — Тут кружляють поголоски, що Джон І. МекФарленд залишиться правдоподібно головою канадської пишениної ради. Хоч над цією справою покищо не застановався новий ліберальний уряд, то загально думують, що МекФарленд залишиться на своїй посаді, щоб довести до кінця свою програму продаж канадської пишениці.

Разом з МекФарлендом уряд Бенета намічає Д. М. Сміта заступником голови і Е. С. Гренга, членом пишениної ради. Обидва вони є з Вінніпегу. До цього часу ліберальний уряд не домагався їхньої резигнації.

52 ДЕРЖАВИ РОЗПОЧАЛИ БОЙКОТ ПРОТИ ІТАЛІЇ

Лондон, Англія, 18 листопада. — Найвища фашистська рада під головуванням Муссоліні засудила Лігу Націй за санкції і одночасно видала заклики до італійського народу, щоб поставити санкціям якнайзавзятіший опір. Фашистська рада також закликала народ до великих патріотичних демонстрацій на 18 листопада, щоб в цей день застосування економічного бойкоту Лігою Націй проти Італії.

В суботу у відповідь на санкції покликано до військової служби дев'ять різних військових клас. Це зроблено в наслідок розпорядження Муссоліні, щоб збільшити мобілізацію.

Рим, 18 листопада. — Найвища фашистська рада під головуванням Муссоліні засудила Лігу Націй за санкції і одночасно видала заклики до італійського народу, щоб поставити санкціям якнайзавзятіший опір. Фашистська рада також закликала народ до великих патріотичних демонстрацій на 18 листопада, щоб в цей день застосування економічного бойкоту Лігою Націй проти Італії.

В суботу у відповідь на санкції покликано до військової служби дев'ять різних військових клас. Це зроблено в наслідок розпорядження Муссоліні, щоб збільшити мобілізацію.

КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ НАДАЛІ ЗАТРИМАЛА ВЛАДУ В АНГЛІЇ

Лондон, Англія, 18 листопада. — Бритійська консервативна партія знову прийшла до влади, але з меншим числом послів, як в минулому парламенті. У вибори, які відбулися в четвер, так звані національний уряд дістав 434 місця в британському парламенті, з 70 консерватисти мають 389 місць, а інші партії, що підтримують "національний" уряд Брадвіна, мають 45 послів. З чотирьох округів нема ще точних вислідів.

Консерватисти, які здобули 389 місць в парламенті, отримали 10,479,038 голосів. Партія праці отримала 8,314,145 голосів і здобула 148 мандатів. Партія праці становить офіційну опозицію в новій британській парламенті.

Ліберальна національна партія отримала 859,095 голосів і вибрала 32 послів, а незалежна партія праці отримала 353,061 голосів і вибрала 8 послів. Опозиційні ліберали під про-

водом сер Герберта Семюела, який провалився у виборах, отримала 1,427,220 голосів і вибрала 7 послів.

Цим разом вибрано до британського парламенту одного комуністичного посла. Є ним Вільям Гелекер, відомий комуністичний провідник. Гелекер добився консервативного кандидата в тому окрузі.

Партія праці має майже дварази стільки послів, що в минулому парламенті. Ремзей МекДоналд, який зрадив робітників і лейбористську партію та перейшов на сторону консерватистів, провалився в цих виборах. Провалився також й олімпієн Малколм МекДоналд, який був міністром колоній в національному уряді.

Вислід виборів ясно вказує, що трудящі маси Англії недоволені з господарювання і політики консерватистів і тому вибрали два рази більше лейбористських послів, ніж було в попередньому парламенті.

ВЛАДА КИТАЯ НАЗНАЧИЛА НАГОРОДИ ЗА ГОЛОВИ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ

Бейпін. — Як повідомляють агентство Централ нос, військові командирування провінції Шеньсі заявляють, що воно видасть великі нагороди за претявку живими або мертвими комуністичних вождів Китаю. За арешт і прирешення живим керівника китайських рад, члена Виконкому Комінтерну тов. Мао Цзе-дуня встановлена нагорода в 100 тис. китайських

доларів. За його труп — 80 тис. китайських доларів. За заарештування одного з керівників китайської Червоної армії тов. Пен Де шеньсієвські мілітаристи пропонують нагороду в 60 тис. китайських доларів, а за мертвого — 40 тис. китайських доларів. Голови інших керівників китайських рад і китайської Червоної армії оцінені від 30 до 50 тис. китайських доларів.

КИТАЙЦІ, ПЕРЕЛЯКАНІ НАСТУПОМ ЯПОНІЇ, МАСАМИ ВТІКАЮТЬ ДО МІСТА ШАНГАЮ

Шангай, Китай, 11 листопада. — Китайське населення в Шангаї, біля Шангаю, перелякане поголосками про наступ японської армії, масами тікає до міжнародного сегаменту в Шангаю, щоб рятувати своє життя.

Японська військова влада заперечує ці поголоски, як неправдиві, але китайське населення, безсумнівно зазнало вже досить гарячих в попередніх операціях японської

армії в Китаї і не вірить запереченням японських катів.

Почавши від передодня до піаної ночі всі шляхи, що вели з Шангаю до міжнародного сегаменту в Шангаю, були повністю переповнені тисячами біженців.

Японські матроси все ще патрулювали китайські дільниці міста Шангаю, перешукували і робили наїзди на помешкання китайських жителів та арештували багато осіб.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

Після обіду Маркел Іванович пішов ще раз подивитись на нову квартиру. Завтра вже треба перевозитись на новосілля. Він шов повагом і посміхався своїм думкам. Для нього й для Марфи Опанасовни треба небагато — одна кімната й досить. Для Гордія теж кімната. Він нікуди не хоче йти від своїх старих. Спокійніше з батьками — і ліжко завжди чисте, і білизна. Ну, для Люди теж треба окрему кімнату, дівчині вже шістнадцять років, може, коли схоче й поїде сама, і подругу запросити. Та й працювати їй треба. Удень в депо, увечері — в робфаци. А прийде і ще й лекції треба готувати. Четверта кімната — для всіх. Столова.

Зразу ж за цвинтарем — пустир. Ось на цьому колишньому пустирі й побудовано новий палац для залізничників. Його видно здалека. Сонце котилось на захід, і величезні вікна в будинку відсвічували кривавим янтарем.

Старий цвинтар запроєктовано знести й розбити великий сквер. Огорожу вже було розібрано й частину могильних плит надгробків зведено до купи.

Маркел Іванович згадав, як на цьому цвинтарі відбувались колись робітничі сходки, як лунали тут запальні революційні слова. Згадав, як він, криючись від небажаних чужих очей, приходив сюди на ці нелегальні мітинги. Одного разу наскочили козаки, оточили цвинтар. Він цілісіньку ніч переховувався тоді вдвох із товаришем у фамільному склепі якогось померлого діда. Було моторошно сидіти під землею в сусідстві людських черепів, але не вийшли з своєї схованки, уникнули цупких рук охранки. Була ніч, козаки й поліція обшукували все кладовище, а вони сиділи собі, і десь угорі, в дірку до них світила шербатий місяць. І ще пригадав, як його товариш сказав тоді:

— Ой, робітничі депутати, а сидимо в ямі, мов злоді. Коли вже для нас побудують палаці?

Біля будинку була метушня: вселялись нові мешканці. Підійшли підводи й грузовики, шофери смалили цигарки й допомагали вивантажувати хатній скарб. Стільці й скрині розкидані були перед головним під'їздом.

Широкими сходами піднявся Мартинов на другий поверх. Відкрив двері і увійшов у коридор нової квартири. Переходив з однієї кімнати до другої, мацав підвіконня, що пахли ще свіжою фарбою, шаркав черевиками на гладенькому паркеті. Зайшов у кухню, у ванну. Посміхнувся — ванна стояла біла, як сніг, ніби запрошувала. Так, так після паровозу — роздяться і в воду! Змити шматовиди, попарити старі кістки...

Він ходив і планував у думках. Цю кімнату, найбільшу — для Гордія. З окремих ходом. Тут можна поставити шафу, одну, другу. В Гордія повно книжок.

Зіткнув. Згадав про третього сина, про Андрія. Він у Ленінграді, скульптор. Гарно було б укупі пожити. Обіщав приїхати в гості. І знову: ця кімната найменша. Для Люди. В цьому, кутку вона поб'являє етажерку.

Озирався, широко посміхався думкам. Скроні блищали сивиною. Світла скільки! Повітря! Згадав: "А Марфа прощається, плаче. Ех, Опанасовно! В апартаментах житимеш на старість"...

Зупинився на хвилинку перед дошкою електромічальника. За школом причаїлись цифри. Ніжко білили фарфорові чашечки. З тихим шелестинням оберталося в червоній скринці лічильне коло. Дошка нагадала йому кран машиніста. Механічно пройшовся по ній рукою, наче хотів закрити регулятор. І знову згадав: "Ех, ти ж, Опанасовно!"

Вже виходячи, зустрівся на сходах із стрілочником Книшем. Довелося й до нього зайти, подивитись на його квартиру. Кирило Книш уже перебрався й закликав Мартинова на новосілля.

— На нову путь стрілку перевів, — сказав він машиністові. Паняй, Маркеле Івановичу. На всіх парах...

— П'ятинадцять років уже їду новою путью, Кирило Устимовичу, — відповів Мартинов. — Разом з усією родиною. Щоб веселіше було.

— Да, родина в тебе підходяща, — погодився стрілочник. — Я чув, що старшого твого сінка начальником якийсь до нас на лінію призначили?

Теплі іскорці засвітилися в примружених блакитних очах старого машиніста.

— А, ти чув уже що вивину? Вірно, Савку мого шанують. Начальником політвідділу буде.

Батьківська гордість брєніла в словах. Кирило сказав:

— І добре роблять, що таких призначають. Свій брат, робочий кадра. Та, сказати по правді, треба нам побільше таких, як Сава Маркелович. Дуже у нас на транспорті негарний духом тхис. Сам знаєш — ворогів багато примазалося, всі щілини, мов ті таракани, поналазили. Міцим тютюнцем треба їх підкурювати, поки видихають.

Про це Мартинов знав. На власному досвіді пересвідчився, що паровози після капітального ремонту доводилося за день-два знову ставити на повторний ремонт. Такі випадки траплялись досить часто. Писав про це машиніст і в газету, і на зборах партійних виступав. Винуватців недоброякісного ремонту притягали до відповідальності, штрафували. Здебільшого ж було так, що винних не знаходили. В дені панувала знесібка.

У припавшій інтимності відвертості Маркел Іванович нахилився до Книша й зашепотів:

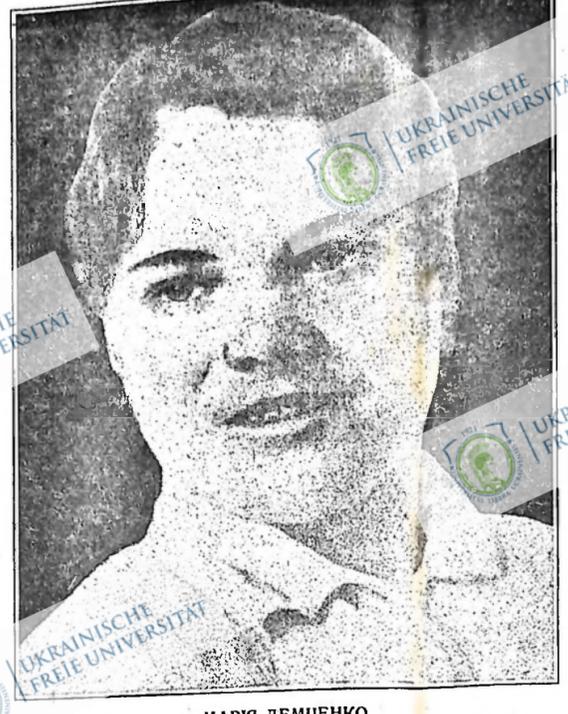
— Сам я собі думав про це. Тут не тільки, братухо, наша лінійка не безвинна. Вірно ти кажеш: таракани позалазили. І в машині, і на паровозах, і на стрілочних перехрестях у тебе. Але мій Сава, скажу тобі, гвоздь. Бері молоток і бий — не зіпється. У очах і на виду спокійний, зацікавлений, а в середині — вогонь. Кому ж і знати його, як не мені? Гвоздь. Від молотка тільки іскри кресатиме.

А все ж такі поно не дуже безпечно, відповів стрілочник.

— Як?

— А так. Почне він, значить, як начальник, поклати круті заходи. Без цього не можна. І все банда тоді на нього. Все може транзитись. Вони так це знають.

— А де ж ми будемо, Кирило Устимовичу? Аж соромно мені слухати такі думки.

МАРІЯ ДЕМЧЕНКО
молода колгоспниця Київщини, яка започаткувала рух "Гляти-сотенниць", — рух за 500 центнерів цукрових буряків з гектара, — який тепер поширився по цілому Радянському Союзі.

один боротиметься? На нас спиратиметься. На нас, як на стіну. Партія його послала на цю роботу, партія й допоможе. Вона керуватиме.

І, повертаючись додому, на стару свою квартиру Маркел Іванович довго не міг забути стрілочничкового зауваження: "Небезпечно... Вся банда на нього"... Сказав таке! Вовків бояться — в їм не ходити. Небезпека буде тоді, коли мій Сава дозволить обвести себе навколо, пальця, коли не зуміє розбити ворожих підступів. О!"

Машиніст озирнувся, бо останні слова він сказав уголос. Та на вулиці нікого не було. У фіолетовому присмерку засвітились перші ліхтарі. Маркел Іванович підійшов до хвіртки. Таким жалюгідним здався йому присадукуватий, як черепаха, будиночок, в якому прожив він тридцять років. Таким жалюгідним і вбогим!

3
Сава Маркелович Мартинов, старший син машиніста Маркела Мартинова, гаразд усвідомлював, яку важку й відповідальну роботу доручила йому партія. Він знав, що, довіряючи йому пост начальника райполітвідділу, партія чекала від нього більшовицької боротьби за оздоровлення транспорту, чекала в найкоротший строк подолання всіх ганебних неполадок, що заважали залізничній виконувати свій ділан.

Щоб знати, з чого починати роботу, треба самому намацати вирази кн хворому організмі, самому перевірити, де найбільочіше, найуразливіше місце. Все це виявляється в процесі щоденної праці, але Саві Мартинову хотілося негайно ж після одержання призначення самому перевірити на живих прикладах роботи залізничників — всіх тих, що з ними йому доведеться працювати.

Був пізній жовтневий вечір. На дільниці депа тьмяно розливалися жовті масні плями світла. Залізничні мотки довгими смугами прорізували мряку, і зеленими світлячками ворушились вогники на стрілках. За сизими рейками переліпались ноги. Чвакали калюжі з води й мастила, поспішали робітники — в депо, в майстерні. На путях сичали паровози, біля них метушилися постаті з ліхтарями. Це була країна залізних велетнів, що раз-у-раз гуркотили рейками і, дихаючи могутніми грудьми, проходили в своїй непереможній, неподоланій силі, блимаючи жовтими круглими очимами.

Залізничними путями йшли троє: старий машиніст Маркел Мартинов, його син — начальник політвідділу, і робкор депівської багатотиражної, мастильни Безвіконний.

— Насувай, батьку кепку на очі, — посміхнувся Сава. — Тебе тут знають усі, враз упізнають, і вся наша справа тоді провалиться.

— Не впізнають, — обізвався машиніст. — Я комир під німу й одвертатимусь. Хай тоді пізнає по спині.

Бригада обминула поворотний круг й зайшла до депа. Старий Мартинов підійшов до паровоза.

— О-Д-2544, — голосно прочитав він. — Цей візьмемо? Всі троє дарабничко видерлася нагору, в будку машиніста.

— Помічник чергового по делу йде! — визирнувши в віконец, зашепотів Маркел Іванович.

— Побачите, що з цього буде, — спокійно сказав Сава. Помічник чергового підійшов до паровоза й гукнув:

— Начальник! Коли повернетесь, заберіть ШЦ-2001 на шосту колію!

Начальник політвідділу не витримав:

— Що ви нам наказуєте? Хіба ви знаєте, хто ми такі? Помічник уже здалека прокричав:

— Не базікайте, коли з вами говорять у службових справах!

— Ха-ха-ха, — зареготав Безвіконний. — Оце дисциплінка! Чужі, невідомі люди зазішли на паровоз, а їм ще й розпорядження дають!..

— Ну-ну, діла! — похитав Сава головою. — Та тут усе дело можна викрати коли тас. Не ж, тату, панійте! Подивіться, що буде далі.

Маркел Іванович похитав ручку регулятора, і паровоз плавно рушив. Миттєво до стрілки.

Але, дивлячись так, щоб у вухах засвербіло, — попросив Мартинов сина. Маркел Іванович навісиче дав кілька гудків — динків, розмачавив, не передаючи жодними правилами чи інструкціями. Стрілочник відкрив путь, і паровоз поїхав далі. Він шийн, сичав, роздирав сутінк моторошним сигналом ніхто не звертав на це жодної уваги.

Ось нас затримав оїм контрольного посту, — сказав Безвіконний.

Маркел Іванович гукнув:

— Ей, черговий! Вихід на станцію! Темна постаць ушду витяглася.

— Проїзди! Черговий відкрив диск.

— Дисциплінка! — реготав мастильник. — Справді, тут паротяга можна вкрасти!

Із станції бригада повернулася незабаром. Завезла паровоз на круг, спустила воду з бака, потім набрала з крана нової. І знову ніхто не звернув уваги на ці дії. Поставили О-Д-2544 у депо, пішли на колії.

Троє темних постатей ходили рейками й гасили вогні на стрілках. Стрілочники нічого не помічали. Один з них, підійшов до невідомо, спитав:

— Для чого гасите?

— Наказано. Перевірка, — буркнув у відповідь Сава. Це цілком заспокоїло стрілочника. Він пішов у свою будку. А маневри, продовжувалися з потушеними стрілками.

Троє невідомих ходили рейками, гасили вогні, заходили "гритися" в будки до стрілочників. Одна була незамкнена, нікого в ній не було. Безвіконний забрав сигнальне приладдя, і всі троє спокійно продовжували путь. Біля однієї стрілки траплялася згорблена людина. Маркел Іванович упізнав у ній Кирила Книша.

— Цей мене знає, — зашепотів машиніст. — Та й тебе, Сава. Це Кирило. Ми почекаємо тут, а ти, товаришу Безвіконний, піди до нього, попроси впустити в будку.

Чоботи мастильника зачавкали калюжами в напрямку тьмяного вогника стрілки.

— Здоров, дядю, — долетів до Мартинова його голос. Чули як Кирило Книш відповів шось — не то сердито, не то весело.

— Невже й цей піймається на гачок? — вголос подумав Маркел Іванович. Але цієї миті стрілочник гукнув:

— А хто ти, синай будеш? Не знаєш, що тут заборонено ходити?

Безвіконний зробив вигляд, що хоче тікати. Але Книш схопив його за руку.

— Стій!

— Пустить, дядю, — навмисне просився мастильник. Стрілочник не пускав.

— Покаж документи! — вимагав він.

— Ходімо, Сава, рятувати, — посміхнувся старий Мартинов. — Молодця Кирило, молодця!

Вони підійшли до стрілочника.

— Здорово, Кирило Устимовичу! — привітався старий. — З ким воєш? — Книш зрадів.

— От добре, що нагодився, Маркеле Івановичу. Ось затримав тут... Хто зна, хто його такий. В будку просив упустити. Блукає тут невідомо чого...

Машиніст, регочучи, пояснив, у чому справа. Кирило сплюнув і сердито відказав:

— Не чекав я від тебе цього, Маркеле Івановичу. Посміялись над старим стрілочником. У вас там бригада, а в мене робота через це затримується.

Машиніст з любов'ю поляпав товариша по плечу:

— Спасибі, що не підкачав. Хоч один знайшовся такий, що затримав. А то ось ходимо, бешкетуємо — ніхто нічого...

Сава мав сьогодні іаочний доказ того, як далеко дійшло підупадання дисципліни на дільниці. В його голові вже складалися комбінації планів наступу, він не був уже цієї мети спостерігачем, він був начальником політвідділу, що, врахувавши обставини і зорієнтувавшись в подіях, тут же блискавично виносить рішення.

— Ану, Сава, — озвався батько, — може, підемо ще до складів?

Він підморгнув з таємничим виглядом бровою. Сава спочатку не зрозумів цього знаку. Але потім пригадав, що цієї ночі на варті має стояти сестра Люда.

— Дочку кортить перевірити? — посміхнувся він до старшого.

Люда Мартинова в порядку комсомольського навантаження один раз на п'ятиденку чергувала ніч на варті біля складів Осередок комсомольців-залізничників організував допоміжні воєнізовану охорону залізничного майна.

— Сплять вони там, сплять, — говорив Маркел Іванович. Сава помічав, що батько хвилюється. Йому був зрозумілий цей батьківський неспокій. Адже тут недалеко десь вартує його дочка — комсомолка, його Люда. Чи ж не сором буде старому, коли Люда спатиме? Невже його дочка заганьбить комсомольську честь?

Старий машиніст так поспішав, що Сава й Безвіконний ледве встигали за ним. Мартинов-син злегенька посміхався. Він був певний того, що сестра варту свою несе справно.

Ось тут вона, тучечки, — захвилювався Маркел Іванович. Склад номер шість.

Довгі комори з масивними важкими дверима простягалися суцільним муром. Під насунутим вперед, наче козирьок картуза, залізним дахом повільно ходила туди й сюди темна фігура вартового. Сава легко впізнав у ній дівчину.

— Не спить, — голосно і з видимим задоволенням констатував старий Мартинов. Він гукнув:

— Людо, агон!

Темна фігура дівчини-вартового спинилась.

— Що вам треба, тату? — впізнала вона батька.

— Та хочу сказати тобі щось дуже важливе. По секрету. На вухо.

Маркел Іванович ставив кілька кроків вперед. Та тієї ж миті Люда гукнула:

— Чекайте, не підходьте! Батько зупинився.

— Та що ти, Людо, — сказав він. — Це ж я, твій батько.

До старого підійшов Сава.

— Людо, — гукнув він. — Ми тобі маємо сказати одну дуже важливу річ. Бачиш, удвох прийшли. Кричати не можемо, треба зблизька, тихенько! Можна підійти до тебе на хвилинку?

У відповідь дівчина роздратовано відповіла:

— Ви — маленькі, чи що? Не розумієте! — Я на посту! Маркел Іванович широким радям Безвіконний і в темряві бачив, як блискали в широкій усмітці зуби в старого машиніста. — Комсомол знає, кому довірити, — з гордістю сказав Маркел Іванович. — Вона правила всі знає. Нікому, крім вартового начальника, не дозволить наблизитись.

А в цей час Люда думала:

РІЗНІ ВІСТІ

Промовляючи на конгресі Американського Каледжу Хірургів у Сан-Френсиско, Каліфорнія, Гарфорд С. Нафзігер, голова хірургічного департаменту каліфорнійського медичного університету, розказав присутнім лікарям про великі досягнення в операції та лікуванні людської чашки від напору (тумору). Коли на внутрішній стороні черепу утвориться нарост, то нема іншої ради на усунення його, як — операція. Та мало того, що операція черепу дуже серйозна, але в додатку до того є часто небезпека, що після неї нарост починає знову рости й людина дальше хоруге на мозгову недугу. В оперованій цей недуг лікарі дішли вже до того, що як заявив Нафзігер, вони знімають з людської голови частину черепу, очищують його від наросту, а навіть виварюють у киплячій воді, а після приставляють назад до голови й ця частина знову заростає шкірою. Після такої операції нема вже небезпеки, що нарост почне знову рости. Але розуміється, не всякий недужий може дозволити собі на таке лікування.

На конференції католицької організації, що відбулася недавно тому в Рачестер, Н. Й., промовляв д-р О.Е. Бейкер з департаменту рільництва, котрий заявив, що наколи зменшування народни у Спол. Державах буде дальше тривати, то цю країну чекає така сама судьба, що й старинний Рим. Д-р Бейкер заявив, що при зниженні народни американська нація постаріється, а яких 25 до 50 років.

На залізничній шляху Букачівці-Бурштин-Демянів під'їхав особливий поїзд на віз з кінями, яким їхав 16-літній Юліан Тоняк з Нового Мартинова. В катастрофі коні згнули, а тяжко раненого Тоняка відвезли до шпиталю у Станіславові.

Число колгоспних родильних будинків на Україні безупинно зростає. На 1 січня н.р. було їх в республіці 92, а на кінець березня було їх вже 383.

Рада Народних Комісарів Рад. України постановила злати для експлуатації 50 нових кінотеатрів на Україні.

Бажаючи зійтати з дитини пчолу, Джеймс Гю з Палісеїд Парку в Нью Джерси спричинив її смерть. А стається це ось як: Гю, його дружина й дитина їхали автомобілем. Дитина (8 тижнів) лежала на колінах жінки. В тім влетіла до автомобіля пчола й сіла на чолі дитини. Гю почав згажати пчолу з дитини та забув, що він керує автомобілем, який за той час зійшов з дороги й вдарив до дерева. Зудар був такий сильний, що дитина впала з колін, розбила собі голову та померла.

В селі Крайні келецького повіту (Польща) хотів коморник заняти корону одної бічної вдови. До помічії взяв собі поліціанта й незважаючи на просяби вдови, почав відязувати корону. Корова кинулась на коморника, а коли той утік, покалічила поліціанта пірнаним на цьому отці. Коморник вернув до міста без корони, а поліцай нічого не винитав.

В Кулаєві у Радянському Союзі живе 10-літній хлопеч, що має серце біля жодука. Відкрито це під час лікарського огляду хлопця. Не знаходячи, ошак, на гу ненормальність, хлопеч зовсім здоровий, як на свій вік розвинений і добре їнється. Тепер він знаходиться під постійним лікарським доглядом.

Англійська преса поїлає вікіаністку, а саме, що на початку цього року вироблено в Радянському Союзі 20,000 тонн штучної гуми, а до кінця року виробується ще 5,000 тонн. До виробу штучної гуми вживається алкоголь та відходів із нафтової ролки. В цій ділянці працює в Рад. Союзі 2,500 учених.

(Далі буде).

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS ORGANIZING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної сер. 1-ї Видве Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місцяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada
 Редакція за оголошення не відповідає.

ПРОВІДНИКИ ЮФК НЕ ПОГОДИЛИСЯ НА СПІЛЬНИЙ МІТИНГ З ЛФЕ

Свого часу в нашій газеті писалося про те, що провінційна ексекютива ЛФЕ в Ріджайні вислала листа на руки секретаря Юнайтед Фармерс оф Канада, Саскечеванська Секція, в Ріджайні, в якому запропоновано було провадити ЮФК справу спільного мітингу обидвох фармерських організацій для обговорення важливих питань, які зараз стоять перед трудящими фермерами Саскечевану.

Френк Елісон, секретар Юнайтед Фармерс оф Канада, відповідаючи на листа тов. Дж. Безпалка, провінційного секретаря ЛФЕ, в справі такого спільного мітингу, сказав між іншим, що немає потреби тепер долати \$1.06 за буншель пшениці, бо від того часу, як Муссоліні вважав за відповідне кинути бомбу на шпиталь в Етіопії, пшениця дійшла вже до одного долара за буншель. Цим, мабуть, Елісон хотів дати до зрозуміння, що чим більше бомбів кинуть на пшеницю Етіопії, тим вища буде ціна на пшеницю канадських фермерів.

Сподівання Елісона, що кров етіопського населення спричиниться до вищих цін на канадську пшеницю, аж ніяк не здійснилися. Муссоліні вбив вже бомбами з аеропланів тисячі етіопців, які борються за незалежність своєї країни, але, коли це пишеться, за перший номер пшениці канадські фермери дістають 86 ц. у Форт Вільям. А це є 20 центів менше, як делегати на річну конвенцію Юнайтед Фармерс оф Канада ухвалили долати вийти уряд у діли інструкції своїй раді директорів поробити відповідні кроки для здійснення цього домагання.

На тій самій конвенції делегати ухвалили резолюцію, що в боротьбі за це домагання й багатьох інших домагань вони мусять об'єднатися з іншими фармерськими організаціями в Канаді, включаючи Лігу Фармерської Єдності. Так скоро, як ця ухвала стала відома, ЛФЕ запропонувала скликати спільного мітингу обидвох ексекютив ЛФЕ, завила, що вона готова кооперувати з Юнайтед Фармерс оф Канада, щоб перевести ухвалу конференції, які між іншим включали боротьбу проти продажі фармів за податки і проти викидань з фармів за довги.

З відповіді Елісона вже можна було догадуватися, що провідні Юнайтед Фармерс оф Канада не думав і не думає про боротьбу за здійснення ухвал конференції, що він був і є проти тих ухвал, але не мав відваги отверто виступити проти цих ухвал на конференції, бо рядове членство одностайно голосувало за них. У своїй першій відповіді до тов. Безпалка, провінційного секретаря ЛФЕ, Елісон повідомляв, що він пропонує пропозицію ЛФЕ на мітинг директорів ЮФК, що він і зробив. Ось на днях тов. Безпалко отримав таку відповідь від цих директорів через секретаря Елісона:

"Ваш лист з 3 жовтня я предложив нашій центральній ексекютиві на 1 листопада, і застановившись над вашою пропозицією в справі спільного мітингу, ухвалено таку резолюцію:

"Щоб уповноважити секретаря повідомити голову квартири Ліги Фармерської Єдності, що з огляду на різницю в нашій конституційній структурі, як також на факт, що в організації Юнайтед Фармерс оф Канада є місце для всіх фермерів, які щиро старяться поліпшити положення на фармах, ексекютива ЮФК є тої думки, що найліпших успіхів можна добитися, коли фермери будуть працювати через одну організацію, та що дуже мало добра, коли взагалі будького, можна досягнути через спільний мітинг з ексекютивою Ліги Фармерської Єдності."

Це є для вашої інформації.

З пошаною,
 (підпис) Френк Елісон, секр."

Нижче подаємо деякі факти й причини, чому ЛФЕ бажала відбутися спільний мітинг з Юнайтед Фармерс оф Канада, а фермери хай самі осягнуть, чи провади ЮФК служать їхнім інтересам.

1. Провінційна рада для "полагодження" довгів (добр еджестмент борт) дала право Джан Дір Плагю Ко. відібрати сіварку від одного фермера в Докирк. Що зробить провідники ЮФК, щоб не допустити до цього?

2. В дистрикті Петроука йде на продаж 100 фармів за залатий податок. А таких випадків, як цей, є багато в Саскечевані. Трудящі фермери дивляться за допомогою, щоб бойкотувати цю продаж. А що в цій справі зробить провідники ЮФК?

3. В муніципалі Бейн (Прудом) є заради 100 фермерів, яких грозить втрата фармів, які муніципалі купив за податок в 1931 році. Новий ліберальний уряд дав повноваження муніципалі разі втрати такий на ті фарми, бо інакше муніципалі втрачав \$19,000, які він позичив в банці, щоб фарми купити. Крім цього в тім самім муніципалі є ще 300 фермерів, які втратили свої фарми під час ліквідації кредиту моральної пшениці, закупивши їх за залатий податок. Велі такий фарми бути вироблені перед закриттям цього року. І що їм несправді фермерські родини зробить серед зими? Що думають зробити в цій справі провідники ЮФК?

4. Фермер в південній Саскечевані не може дістати рефінансу своїх зобов'язань, хіба що він дасть певний доказ, що його родина єме з голоду й не має коштів ніякого роду. А ті фермери, що дістають рефінанс, ніяк не можуть жити з цього.

Це є негати питання, які стоять перед фермерами і кругом яких Ліга Фармерської Єдності прагне створити об'єднаний фронт з Юнайтед Фармерс оф Канада. Це коротко і повільно фермери вимагає негайних дій. В цій справі розуміють ЮФК повинні скласти своє слово й заставити своїх провідників перенести в життя ухвали конференції.

До Лобаєвого "в'яснення положення на Радянській Україні"

Д. Лобай, що був одним з редакторів "Українських Робітничих Вістей", видав в Нью-Йорку пашквільну брошурику п. н. "За дійсне в'яснення положення на Радянській Україні". Видав він її за кошти, які — як це він каже у своїй брошуриці — дали йому вінніпегські "товариші", що "були або ще й тепер є членами центрального комітету, або місцевих зар'ядів наших організацій". Ці самі "товариші", як каже Лобай, дали йому "спромогу написати книжку "Що діється на Радянській Україні" та брошурику "Національна політика Сталіна", на видання яких Лобай хоче допомогти від "українських робітників і фермерів в Канаді та Сполучених Державах" від "вільних робітничих організацій, читальних та інших українських товариств" (від об'єднаного українського протирадянського фронту...), за що він обіцяє дати їм "факти про Радянську Україну, яких вони досі не знали", та в'яснити "теперішню політику радянського уряду й Комінтерну (під проводом Сталіна) у відношенні до капіталістичних держав і до міжнародного робітничого руху".

Все це обіцяє Д. Лобай у своїй брошуриці п. н. "За дійсне в'яснення положення на Радянській Україні", але саму брошурику присвятив не "в'ясненню положення на Радянській Україні" — "дійсному" чи "недійсному" — ані навіть в'ясненню, чому він за довгі роки своєї праці в "УРВ" не дав цього "дійсного в'яснення", але поїхав з ним аж до Нью-Йорку, а присвятив її тільки нападам на провідних робітників в центрі українських робітничо-фермерських масових організацій, особливо на т. т. Навізівського, Шатувського і Лисця, та власній, далекій від об'єктивності і дійсності, саморекламі.

Про саму суть справи, проте, як і чому він перестав бути комуністом (якщо він ним колинебудь був) і в загальному переїшов на позиції звичайного буржуазного ліберала, що часом балакає за соціалізм, а у відношенні до Комуністичної Партії та до Радянського Союзу став на становищі їхніх ворогів; про те, що він говорить до останніх з'їздів наших організацій і підчас з'їздів перед делегатами, він у своїй брошуриці зовсім нічого не говорить, задовольняючись загальною, що шодни з провідників "не опроркинув, не заперечив ні одного слова з того, що я сказав. Значить усе, що я говорив, було правдою".

А вся суть справи, як він це сам добре знає, власне в тому, а не в чому іншому. Чи треба було заперечувати тому, що він відійшов від комуністичного становища і партійної лінії в національному питанні після того, як він вийшов за межі серед дехтоїх, що арештувалися на Радянській Україні, робити все на саботажницьку, це за шкідливий діяльність, але тому, що політика партії й уряду на Радянській Україні ескривала на вишуквані українців; що у тій протипартійній політиці існує навіть порозуміння між урядом Радянського Союзу та Польщі. А оце й був весь зміст його промови перед делегатами. Заперечувати не було нічого. Навіть, задіявши свої ствердити факти націоналістичного ухилу й необхідності боротьби з ним, це й зроблено.

Про розвиток того ухилу, форми, в яких він виявився, його об'єктивного контрреволюційного характеру, що його Лобай з ілюзією наївності не хоче розуміти ("В Канаді каже це не було революцій, отже не могло бути й контрреволюцій"), доведеться потов-

рити окремо. Важливо в'яснити значення й мету брошурику Д. Лобая.

Ця брошурика є тільки першим стратегічним кроком у викладаній Лобаєм і його прихильниками боротьбі за відірвання українських робітничо-фермерських масових організацій, або хоч якоїнебудь їхньої частини, спід комуністичного впливу і від загальної канадського революційного робітничого руху та ескривання їх проти комуністичного руху й проти Радянського Союзу. Перший напад ескриває проти тих товаришів, з якими Д. Лобай і його прихильники вже довгий час ідеологічно не погоджувалися, а які притримувалися правильної політичної лінії.

Д. Лобай одверто питання ідеологічного розходження не ставить. У брошуриці він перше всемагається дискредитувати своїх ідеологічних противників способами, у яких він вибору не робить — чесні вони чи негідні. Замість того, щоб сказати, що ось так те "дійсне" становище на Радянській Україні та підтвердити його "документами", — які він призирвав працюючи в редакції "УРВ", — а не таке, мовляв, як це кажуть оборонці Радянської України, він розповідає за минуле тих провідних робітників в центрі наших масових організацій, з якими він довгі роки разом працював, дружлив, вирішував ті ж справи, за які на їх тепер нападає, освітлюючи все по своїому так, щоб дискредитувати тих своїх бундівських товаришів. Для чого він покликається на свої власні переповідання того, що ніби малося говорити на довірочних засіданнях партійних членів (знаючи добре, що Комуністична Партія на нелегальному становищі в Канаді), у "приватних розмовах" тощо.

Між іншим, Д. Лобай покликається на "приватні розмови" з мною та на те, що я нібито мав говорити про т. т. Навізівського і Шатувського на засіданнях секретаріату. Це примушує мене заявити, що за Лобаєве переповідання буцим то моїх заяв, я ніякої відповідальності не беру і цімо намагання свідчитися цими мимими заявами та ховатися за моїм плечима вважаю негідним і трусливим. З Лобаєм, у згаданому ним часі, я не мав

"приватних розмов", а говорив з ним, як партійний представник з одним з редакторів "Українських Робітничих Вістей" та як членом Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім. Говорив я із друзими провідними товаришами в центрі наших масових організацій. Говорили ми тоді саме за ці розходження політичного характеру, що вже тоді виявлялися в центрі, а які доповнали Лобая до сьогоднішнього одвертого протикомуністичного й протирадянського становища. Становище Лобая і його прихильників я засуджував і намагався допомогти їм виправити свої помилки, що неухильно вели до повного розриву з комуністичним рухом.

Натяки на моє критичне ставлення до внутрішньої ситуації, неподобних вправ теж Лобая і його не допоможуть, бо він у цих справах звичайно солідаризувався не з моїми пропозиціями, але з тими товаришами, проти яких він сьогодні виступає в наслідок виниклого розходження політичного характеру. Цими справами він не цікавився тоді, як міг і повинен був за них дбати. З цими справами наші організації справлялися і будуть справлятися в своїому внутрішньому шкідливого втручання у них ворогів робітничого руху, до якого Лобай так дуже хотів би їх запросити.

Всі намагання Лобая притримати свій протикомуністичний і протирадянський наступ димовою заслоною, яку він пустив у своїй першій пашквільній брошуриці, покінчається такою же самою невдачею, як і намагання його багатьох попередників, що за ними залишився тільки поганий спогад у нашому русі. Членство наших організацій, читачі нашої преси, симпатичні революційного робітничого руху і Радянської України та всього Радянського Союзу легко зрозуміють, що Лобай пішов геть від революційного робітничого руху, зарахує його до тих, що перед ними перейшли у ворожий табір, а самі ще шільніше зімкнуть свої лави довкола тієї правильної політичної лінії, що її досі наші організації притримувалися, та ще завзяте стануть в обороні Радянської України і всього Радянського Союзу.

М. Попович.
 Торонто, 12 листопада, 1935.

ДОБРИЙ ВРОЖАЙ ЗБІЛЬШИВ ЗНАЧНО ЦЬОГО РОКУ БАНКОВІ ДЕПОЗИТИ КОЛЕКТИВНИХ ГОСПОДАРСТВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Протягом третього кварталу цього року колгоспники Рад. Союзу депонували в державні Аграрні Банку з рази більшу суму, як в такім часі минулого року. Колгоспні депозити за третій квартал п. р. становили 316,000,000 крб. У своїх дописах до преси колгоспники самі підкреслюють це велике збільшення їх грошових прибутків, як доказ зростання їх матеріального добробуту, для чого у великій мірі причинилися щогорішній гарній врожай.

Гроші, що їх депонують в банках колгоспники, походять майже виключно з продажі їх продуктів державі й кооперативним підприємствам і є призначені на такі особливі потреби, як колективне будівництво, утримання старих, інвалідів і сиріт, плати їм жінок, непрацюючих за причини дітородження, та на інші культурні потреби колгоспників.

Господарські витрати колгоспники покриваються з доходу на безосередним обміном зерна за працю і обслугову, і мають грошену фарму тільки в діючих кашках.

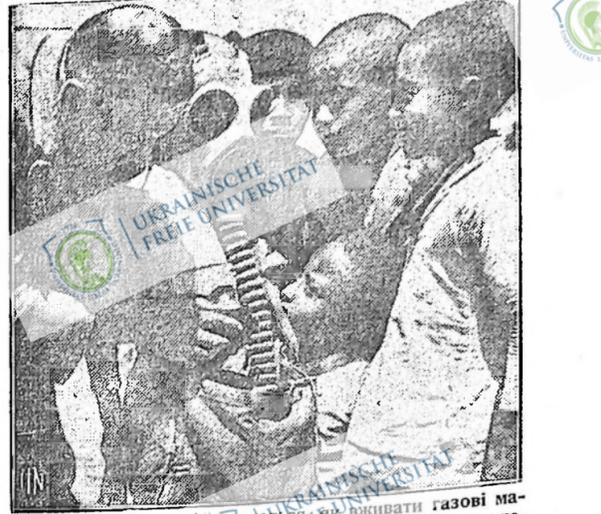
Особливий прибуток колгоспників бувають також отримані в натурі, тобто в грошах за інших продук-

тах колгоспу, і в загальному є завжди яких вісім або дев'ять разів більші, як сума, призначена на особливі фонди. Це відношення є означене процентно, так що збільшення тих фондів відбувається різнорізно зі збільшенням колективного прибутку колгоспу.

Повний перелік продуктів цифри не є ще окончелі, бо збираний врожай і продаж продуктів затягається у четвертий квартал.

ПРИСУДИ НА КАТОЛИЦЬКИХ ПОПІВ В НІМЕЧИНІ

Берлін. — На днях заздужено тут же трьох католицьких попів за порушення закону, що забороняє вивозити німецьку валюту закордон. Вільгельм Фрексман, секретар товариства попів в Падерборні, виставив свій рік, а д-р Отто Зельмайер, заступник епископа в Гільдесгаймі, і т. т. за це отримали по 150,000 марок, а їх церкви є відповідальні за цей штраф. Парох Екгардт в баварській місечочку Ліндау заздужений на 22 місяці ув'язнення за накаретство грошей.

Етіопські хлопці навчаються як вживати газові маски, щоб не згинути від "цианіду" Муссоліні, яка стелиться хмарами отруйного газу. В старих часах, перед новими помислами Муссоліні, в Етіопії ніхто не турбувався такими цивілізованими речами.

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ФАРМЕРСЬКИХ РОДИН МІЖ ОЗЕРАМИ В ПІВНІЧНІЙ МАНІТОБІ ЖИВУТЬ В СТРАШНИХ ЗЛИДНЯХ І ВЕЛИКІЙ НУЖДІ

Десятки тисяч фармерських міль пішки до школи, родин між Озерами тих черевиках, сукняничі ноги обвізані стрічками, сукняничі черевички зв'язані мотузками, щоб не розлетілися. Фармерські діти ризикують своїм здоров'ям кожного дня, коли йдуть до школи.

Така є загальна картина злидедного життя кризою її визискованого фармерства не лише в північній Манітобі, але в цілій Канаді. Але ця картина говорить ще дуже мало. Треба власними очима бачити ті злидні, щоб зрозуміти їх повне поняття. Еже й капіталістична преса не може довше затаїти тієї правди, що на фармах в Канаді є голод.

Коли робітничо-фермерська преса вже кілька років пише про ці страхоття на фармах, то буржуазія і її агенти завжди писали й говорили, що фармерів не жидеться добре, що то тільки "комуністичним агітаторам" "привиджується" якийсь голод на фармах. А українські адвокати ще недавно писали в цій самій буржуазній пресі, що в північній Манітобі кешиний фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Буржуазія й панський-локайська преса не могли писати про голод на фармах в Канаді, бо хто тоді брехав би про голод на Радянській Україні? Цим "голодом" на Радянській Україні канадська буржуазія і її вірні служальці, різні українські адвокати, попи й редактори українських націоналістичних газет думали нагородувати голодних канадських фермерів й партію їх тією підпокрити третину коштів релігійного фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Буржуазія й панський-локайська преса не могли писати про голод на фармах в Канаді, бо хто тоді брехав би про голод на Радянській Україні? Цим "голодом" на Радянській Україні канадська буржуазія і її вірні служальці, різні українські адвокати, попи й редактори українських націоналістичних газет думали нагородувати голодних канадських фермерів й партію їх тією підпокрити третину коштів релігійного фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Трудящі фермери не лише північній Манітобі, але цілої Канади повинні організуватися й домагатися від урядів не лише покрити й бідня, але й звільнення від податків. Бо бавку міністрів про уряд недопустити, щоб такі фармери, як цей, втрачали і голод, як фермери, які входять в склад делегації, предста-ве фармерів, головно тепер, коли їм загрожує дійсний голод і холода, не можна.

Десятки тисяч фармерських міль пішки до школи, родин між Озерами тих черевиках, сукняничі ноги обвізані стрічками, сукняничі черевички зв'язані мотузками, щоб не розлетілися. Фармерські діти ризикують своїм здоров'ям кожного дня, коли йдуть до школи.

Така є загальна картина злидедного життя кризою її визискованого фармерства не лише в північній Манітобі, але в цілій Канаді. Але ця картина говорить ще дуже мало. Треба власними очима бачити ті злидні, щоб зрозуміти їх повне поняття. Еже й капіталістична преса не може довше затаїти тієї правди, що на фармах в Канаді є голод.

Коли робітничо-фермерська преса вже кілька років пише про ці страхоття на фармах, то буржуазія і її агенти завжди писали й говорили, що фармерів не жидеться добре, що то тільки "комуністичним агітаторам" "привиджується" якийсь голод на фармах. А українські адвокати ще недавно писали в цій самій буржуазній пресі, що в північній Манітобі кешиний фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Буржуазія й панський-локайська преса не могли писати про голод на фармах в Канаді, бо хто тоді брехав би про голод на Радянській Україні? Цим "голодом" на Радянській Україні канадська буржуазія і її вірні служальці, різні українські адвокати, попи й редактори українських націоналістичних газет думали нагородувати голодних канадських фермерів й партію їх тією підпокрити третину коштів релігійного фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Буржуазія й панський-локайська преса не могли писати про голод на фармах в Канаді, бо хто тоді брехав би про голод на Радянській Україні? Цим "голодом" на Радянській Україні канадська буржуазія і її вірні служальці, різні українські адвокати, попи й редактори українських націоналістичних газет думали нагородувати голодних канадських фермерів й партію їх тією підпокрити третину коштів релігійного фармер має по 240 акрів врожайної землі і живе сода бі, як в бога за пазухою.

Трудящі фермери не лише північній Манітобі, але цілої Канади повинні організуватися й домагатися від урядів не лише покрити й бідня, але й звільнення від податків. Бо бавку міністрів про уряд недопустити, щоб такі фармери, як цей, втрачали і голод, як фермери, які входять в склад делегації, предста-ве фармерів, головно тепер, коли їм загрожує дійсний голод і холода, не можна.

ЗАМАЛО ДОПИСУЄ ДО "ФАРМ. ЖИТТЯ" МОЛОДЬ, ЯКА ДОМАГАЛАСЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ СТОРІНКИ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ СВОЇХ ВЛАСНИХ СПРАВ

Свіжо, неначе це вчора дитинство, стоїть у нашій пам'яті той час, коли українська організована фармерська молодь, після того, як перестала виходити "Бойова Молодь", головною домагалася, щоб відпустити в "Фарм. Життю" одну сторінку для обговорення організаційних та всяких інших проблем, що тісно пов'язуються з життям трудящої молоді на фармах.

Це домагання молоді було сповнене. Наше видавництво й наші організації розуміють, яку роль відіграє трудяща молодь у класовій боротьбі за краще життя. В цій боротьбі вони заручилися стараннями трудящої молоді всяку можливість допомоги, бо це є одним з головних завдань нашої преси і наших масових організацій. Ця боротьба є тісно пов'язана з загальною класовою боротьбою трудящих Канади проти капіталістичного класу.

Як лише появилася сторінка Молоді в "Фармерському Житті", то фармерська молодь виявила досить велике зацікавлення цю. Були випадки, що ми їм могли помістити на одній сторінці того самого матеріалу який надійшов до нас від фармерської молоді на протяженні одного тижня. Хотілося тоді вжити, що сторінка Молоді в "Фарм. Житті" буде жити, бо на фармах завжди є багато цікавих подій, про які можна писати до газети. А тут фармерська молодь виявила таке велике зацікавлення своєю сторінкою.

Але опісля показалося, що то було тільки хвилине зацікавлення, яке можна бачити завжди, коли щось нове починається. За якийсь час воно "проїється" нам і ми перестанемо ним цікавитися. Ми його відкидаємо і шукаємо за чимсь новим, за чимсь таким, що знову може викликати в нас хвилине зацікавлення.

Якраз така судьба стрінула сторінку Молоді в "Фармерському Житті". Заведве минуло пару місяців від появи цієї сторінки, а вже можна було завважити, що запал молоді до неї, той перший вогонь, починає пригасати. До року наша молодь так "перемучилася" дописуванням до своєї сторінки, що та сторінка зовсім перестала існувати. На це ми звертали увагу кілька разів, але, як видно, фармерська молодь збайдужіла. Інакше годі собі це пояснити, бо в теперішній час на фармах діються такі речі, про які конче треба писати до газети.

Хіба фармерська молодь не зацікавлена в тому, що стається з фармами її батьків, які в наслідок неврожаю й дальших низьких цін на фармерські продукти будуть продані за залеглі податки або довги? Коли батько трагично дах на голову, то в слід за ним і фарми мусить забратися ціла його родина. Всіх викладає на дорогу захляпаній капітал. Коли батька визискують в збідженні селянства, коли його обкрадають на грейдах й назі, коли він не має пенсії на насадні, коли він мусить продати свою худобу по нічому, то хіба на цім не терплять його діти? Коли сьогодні молоді фармерські хлопці і дівчата не мають коштів на шкільні, щоб піти до школи, то хіба це не тому, що їхні батьки забрали від нього галанаси, що нічо не наситили на фармерській землячці.

А ось прийшла зима зі своїми страхіттями. Страхіттями, яких не можна собі уявити. Понад 40,000 осіб між озерами і північній Манітобою не мають ні їсти і ні що одягнутися. Найбільше терплять діти і дорослі фармерська молодь. Про ці жахіття заговорили вже й капіталістична преса на своїх сторінках. По тому ми

говорила, що бажає допомогти цим голодним і неоягнним фармерським родинам, а тому, що вона бачить, що одного прекрасного дня цих 40 тисяч осіб, притиснених голодом і холодом, можуть збутиватися, бо голодному все одрино. А тоді приїде до чогось більшого, як відомо демонстрація арборських фармерів 1933 року.

А скільки таких голодних і неоягнних фармерських родин є в Саскчевані і Альберті? Ці родини не будуть вже довго терпіти. Злидні є найкращим організатором. Вони заставляють до боротьби навіть той відсталій фармерський елемент, який досі не цікавився боротьбою за краще життя. А в цій боротьбі фармерів фармерська молодь має відіграти важливу роль, як відіграла вона в демонстрації арборських фармерів і в часі фармерських страйків в Альберті.

Тому ми кажемо, що фармерська молодь повинна дописувати до своєї газети про теперішнє життя фармерів й про те, що вони роблять, або повинні робити, аби його поліпшити. Фармерська молодь мусить організувати боротьбу фармерів за відповідний реліф, проти продажі фармів за податки, за безоплатне насіння, за Фарм Емердженсі Бил, за висні ціни на фармерські продукти, за втримання шкіл урядом, а в Альберті зокрема фармерська молодь мусить організувати фармерів й домагатися від Абергарта здійснення його передвоєнних обіцянок.

Ось це є найголовніші завдання організованої фармерської молоді. І цих завдань вона не сміє легкокожити. Про ці завдання вона повинна заговорити на сторінках своєї преси й при допомозі цієї преси організувати фармерів до боротьби за їхні слушні домагання.

НЕ ВІРУ, А СВОЇ МАЄТКИ ПОШИРЮЮТЬ МІСІОНАРИ

Як в африканських колоніях, у Китаю, так і в Австралії є місіонари. Завдання — ніби то поширювати віру Христову. А тимчасом... Впрочім хай розкаже про це австралійська газета "Аргус".

"Місіонари в Австралії є тепер не так слугами релігії й лікарями, як підприємцями, бизнесменами, при тому дуже хитрими бизнесменами. Всі релігійні місця володіють величезними земельними маєтками, торгують міцера і річний їх дохід досягає багато тисяч фунтів стерлінгів."

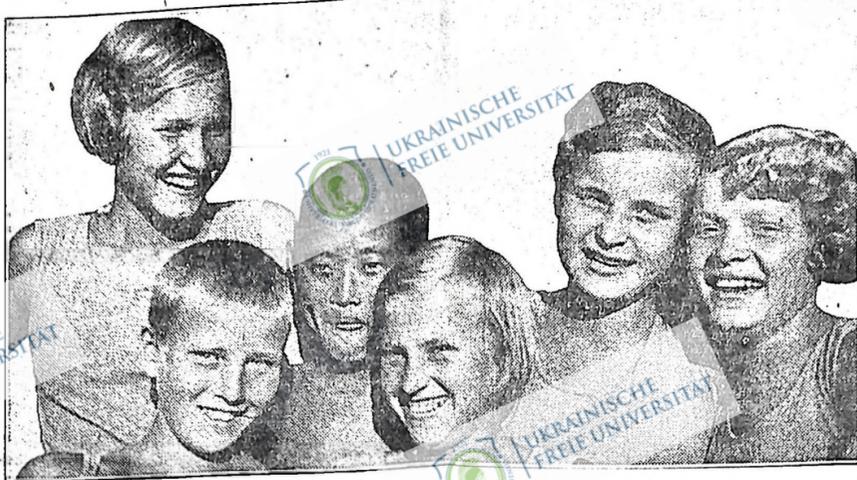
"Дві найбільші німецькі релігійні місця: місія "Святого серця христового" і місія "Святого духа", володіють першою — 35,000 акрами землі, а друга — 17,000 акрами. Зоглядя на бизнес обі місця зареєстровані, як торговельні компанії. Вони називаються: "Акційне товариство святого серця христового" й "Акційна компанія святого духа".

Іншими словами сказавши, поширюють місіонари, тільки не віру, а свої маєтки...

ПОМЕНШИЛОСЯ СПОЖИВАННЯ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Вашингтон — Кожен "переселинці американець" обходився в кількох останніх роках кризи без 20 фунтів жиовини річно. В роках від 1925 до 1929 він їв річно 1,474 фунтів різної поживи, а під час найгірших років кризи — 1930 до 1933 — обходився 1,454 фунтами поживи.

Проголошуючи ці числа, відділ консумерів при Адміністрації Агрікультурного Присвоєння каже також і на те, що кількість так не було, бо багаті були подостатком їжі, а бідні менше.

Щасливі й веселе життя мають діти у Радянському Союзі. На фотознімках: діти Далекого Сходу, що в часі літніх місяців перебували в піонерському таборі на відпочинку.

Що бачив Дж. Борнс на Радянській Україні?

Торонтська газета "Стар", тижневє видання з 9 листопада, містить розмову з Дж. М. Борнсом, який вернувся з подорожі до Радянського Союзу, а зокрема був на Радянській Україні та оповідає про нього.

Хто такий Дж. М. Борнс? "Стар" про нього пише:

"Цього літа московська дивізія Міжнародного товариства комбатантів, що має квартиру в Женеві, запросила ветерана світової війни з кожної країни в гостиню до Радянського Союзу. Борнс, член королівських повітряних сил від його 16-го до його 19-го року, поїхав як представник Канади."

І от що оповідає Борнс газеті "Стар" з 9 листопада 1935 р.:

"Перед виїздом з Лондону й по приїзді назад (до Лондону) я читав, що на Україні мільйони голодують. Але цілі тижні я ходив й по Україні — до далеких сіл і до колгоспів як під гори, і я не бачив ані одної людини, яка не мала б стільки їсти, скільки він чи вона хоче. Ми не назвали б обжерством."

Відвідуючи колгоспи і села України, Борнс усюди бачив — пише "Стар" — комуністичні оркестри, драматичні гуртки, бажання до читання й до науки. З тракторними бригадами, що ходять по колгоспах в часі орання, їздять також лектори.

"Життя є ідеальне в колгоспах, що начисляють 100 і 150 родин, які я бачив на Україні" — каже Борнс.

"Я не бачив жебраків, за ви-

нятком коло міжнародних голтелів в Москві. Я запитав, чому їх не заберуть, і мені сказано, що їх по одному час від часу переконують, але примусово не забирають. Відсутність примусу в багатьох випадках є в Радянському Союзі одною з найкращих характеристик для мене."

Ось деякі з тих характеристик, що бачив Дж. М. Борнс в Радянському Союзі ніколи не садюють в тюрму за те, що він був п'яний, хоч там продають найбільшу кампанію за тверезість на світі. Кожного, кого підхоплять на вулиці п'яним, везуть до шпиталю, випомпують його шлунок та порохують 35 центів за медичну обслугу. Більш того, влада бере його ім'я й адресу з його книжечки (все одно, що паспорт), яку кожний громадянин носить при собі, й рапортує про його погану поведінку до фабрики, де про це довідуються його товариші-робітники по праці.

"В публічних ларках є багато статуй-кариктур по боротьбі з п'янством. Ви побачите реалістичну розбиту постать п'яного, а поруч нього здорову, ідеалістичну постать мускулистою, тверезого радянського молодика, що наприклад, кидає баскет-бол."

Борнс оповідає, що ані відвідав школу, де діти і 16-літні учнівська запитували його, який поступ робить сісієф в Канаді. Він оповідає про волю жінок.

"Я справді вірю, що радянський експеримент є поворотним пунктом в історії. Ви не

можете уявити ентузіазму й темпу народу, опрацького громадського захоплення, що там існує."

"П'ятирічка проломилася життя до тієї міри, що майже кожний робітник знає, чого від нього вимагається, і коли хтось з робітників стає лінохотом, ви можете бути певні, що ті, які з ним працюють і які розбирають виконання його роботи, допилюють, щоб він дістав своє."

"Одиноке, чого боїться Радянський Союз, це зависті інших країн і спільного зусилля кількох з них, що бажали б вирвати багатство з його рук. Що ж до самої Німеччини, яка, кажуть, хоче захопити Україну, то Радянський Союз з нею легко справиться."

"Я бачив багато цього літа лекцій, театральних вистав, кіно-фільмів, заповнених глибоким змістом. Але ані одного разу не бачив я в Радянському Союзі "a game of bridge".

Таке оповідає про Радянський Союз і про Радянську Україну чужинець, ще й людина мілітарного виховання, бувший учасник світової війни, який, як каже, тижнями ходив по колгоспах і селах Радянської України. А от бувший редактор робітничої газети, який ніколи в житті не був на Радянській Україні, береться оповідати про Радянську Україну таке, якого ще ніхто ніколи не читав. Та ще й з радянських газет!

І де ж такі газети видаються й хто їх редагує?

ГРАБУЮТЬ І КАТУЮТЬ ГОЛОДНИХ СЕЛЯН НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

(Лист із Західної України)

Трудяще селянство Західної України зазнало, в наслідок кризи, великої господарської руйнації і, значайно, живучи злиднено, не може задовольнити податкових та інших вимог неадекватної влади. Тисячі злиднених і жахливо їдотрачено цього факту.

До села Юрочка (Томашівського повіту) прибув лист стягнення даних податків урядовими, що почав свою діяльність грабунком. Забрав усе, що впаде в очі, ревізуючи комори та приміщення, виганяючи з двору останню корову та іншу худобу.

Всіма про прибутті цього урядови бляскавично облетіла все село. На місці, де діяв цей урядовець, зійшлися всі селяни з шипитком куркулів, яких ця влада не турбувало. На цей процес ніхто не мусить приїждати зирствувати, бо і так скоро не буде чогось тепи, урядові продовжував "їсти". Той селянин закладав урядови графом камінь, примушувати його виступати з села. Місцеві пани та солдні (селянські старости) подалі урядовцеві список людей, що нібито були організаторами цієї сутячки. Як викликали і шіа агронома порочного уряду, який запропонував певно

грамодою перепрошити урядовця та не чинити опору його грабницькій діяльності. У відповідь на це зійшлося віче, на якому було вирішено — жодних перепрошень не робити, урядовця вигнати з села.

"У Потіжківській волості до села Василів падала надіслана коміра, якому громада з власних коштів мусить сплачувати за роботу; значайно, що село може обійтися власними силами та й платити нема чим. Зайні "турботи" влади набридли селянам та й коштують вони не мало — з власної кишені селянина. Селяни вигнали дві коміри. У третю коміра з'явився в супорюді поліції. Селяни зобов'язали не пускати і на виступи "розійдяться" — відповідали, що не хочуть чужого надісланого коміра, бо мають своїх бідників, яким треба дати заробити шматок хліба. На цей опір селяни поліція розпочала стріляти, поранивши кількох та одного забивла на смерть. Негайно в село прибула агря фашистів на чолі а прокуратором, комендантом та єлїчим, почала "опрацювати" матеріал для розправ.

Під тиском селян "жидів" мусіла відійти поліція. На попередній день селянина, про-

риваючи поліційну охорону, зібралася якесь околиціні сіл 4,000 чоловік, що з комуністичними знаменами і транспарантами попрямували на кладовище.

Розправа над селянами почалася на другий день. Біля 100 чоловік було ув'язнено та катовано. Село відповіло на ці арешти організованим протестом та допомогою потерпілим.

Так під прапором комуністичної партії бореться західно-українське селянство проти соціального національного гніту, за відвоювання від зирячого фашистського панування.

МОЛІТВА ЯПОНСЬКОГО ФАБРИКАНТА

Відомий загально японський журнал "Койдзо" помістив недавню тому більшу статтю, присвячену господарському положенні Японії. Автор той статі, Нісіта Томодза, наводить цікавий факт, що ілюструє настрої воєнних фабрикантів, які працюють на війну. Томодза розказує, що один релігійний християнський журналіст у Японії помістив в останньому числі "можливу капіталістичну поведінку" зміст той такої:

"Господи, зроби так, щоб наша воєнна промисловість розвивалася й мала успіхи, щоб прибутті наші росли з кожним днем. Для того, щоб вибухла війна, ми не покаємо ніяких жертв. В війні — щастя. Амінь."

ОФІЦІЙНІ НАРАДИ ВІЯВЛЯЮТЬ НЕЧУВАНІ ЗЛИДНІ СЕЛЯНСЬКИХ І РОБІТНИЧИХ МАС НА ТЕРЕНІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ

Агенція "Всхуд" повідомляє, що 19 жовтня відбулася у Львівському воєводі Беліні Пражського господарського вилду, Гнатковскі, з'ясував низку економічних потреб селян.

У своїм докладі Гнатковскі казав, що Львівське воєводство має біля 3,127,000 населення, з чого на сільське населення припадає 2,346,000 осіб. На просторі воєводства є 367,000 сільських господарств. З цього числа є біля 151,000 цілком дрібних господарств з земельною площею нижче 2 гектарів і 139,000 дрібних господарств з площею від 2 до 5 гектарів. Господарств з площею від 5 до 50 га. є 11 процентів.

Дотично прожитку селян при таких розподілі земельної площі доклад п. Гнатковського вміщає такі інформації:

Майже 79 проц. творять господарства, які не можуть вижити родин їх власників. Фактом є також, що 60 проц. сільського населення не тільки не може вижити з власної землі, але не може знайти заробітної праці на землі інших власників.

Докладчик говорив відтак, що треба зробити, щоби "поліпшити стан" бідного селянства, і давав пропозиції, що може колись бути зроблено, щоб поліпшити становище в умовах капіталістичної системи.

Він говорив про комасацію ґрунтів, про визнання земельної власності за дрібними орендаторами, про "поділ і управління спільних дібр", про ліквідацію повинностей, чинить і даних, викуп нерозпарцельованих ґрунтів, перебрання землі за податки і т.п. Він казав, що комасація вузюньких ділянок в одної площі могла б

бути переведена на просторі Львівського воєводства за 25 років, як би щорічно комасовано біля 30,000 га.

Директор воєвідського Фонду Праці, п. Гаєскі, реферував на тих нарадах справу безробіття по містах. Казав, що міських безробітних з родинами є біля 50,000, та що найбільше безробітних є у Львові, де зареєстровано 2,500 самих умов (бюрових) робітників, що не мають праці. Багато з тих робітників не реєструється, бо знають, що через бюра посередництва праці не мона дістати послуги.

Допомога Фонду Праці безробітним доходила минулого року тільки до 1,400,000 зол. На допомігові публічні роботи у Львівському воєвідстві призначено цього року з того фонду \$3,871,000 зол., з того поверх півтора мільйона на Львів і львівський повіт. Перемішль дістав 354,000 зол. на розбудову міської каналізації і 125,000 на інші роботи, що включують також будову мостів над Сяном.

На допомігові роботи по малих містах, містечках і селах видано один мільйон золотих. Більшу половину з того призначено на перебудову державних доріг в повітах: Бібрка, Городок, Яворів, Мостиська, Лиська, Рава Руська, Рудки, Рашів, Самбір, Сокаль, Жовква і Тарнобжег.

Докладчик Гаєскі заявив в закінченні свого звіту, що "наглядно користь з публічних робіт була де шойно тоді можлива і реальна, коли кредити на ці потреби будуть сягати бодай 10 мільйонів золотих. Кредити в 3 чи 4 мільйони не дають безробітним поліпшення їхнього життя і є тільки формою наглядної допомоги".

ПЛАНИ ФРАНЦУЗЬКИХ ФАШИСТІВ

Поведінка фашистських ліг стас з кожним днем все більше нахабною. Вони дальше посилено озброюються, не ховаючи, що в скорім часі приступлять до "національної революції" на зразок італійських і німецьких фашистів. Документально виявлено, що фашистська організація "Бойові хрести" одержала останнім часом значну кількість зброї — кулемети, автоматичні гвинтовки, кулі.

В останній (жовтневій) номері "Кафе до більшевизм" поміщений огляд фашистських озброєнь; наводиться адреси складів, де знаходиться зброя, яка надходить на придбані і фірм, що мають безпосередній зв'язок з головною "Бойових хрестів" полковником Де ля Рок.

Все частіше відбуваються наради фашистів. Недавні вилазки в Вільєнті, є безпосередню вправо до фашистського путчу. Про близькість путчу де ля Рок заявив недавно в своїй статті, поміщеній в "Муа".

"Недалеко час, коли ця операція буде переведена, бо в противний випадку настав би крах нашого родинного і національного порядку."

Недавнє звернення делегації лівих парламентарних фракцій до Лавалі, з домаганнями розробрення і розв'язання фашистських ліг, як відомо, не принесло конкретних висновків. "Тан", відповідаючи від імені урядового офіціозу на це домагання, в номері від 12 жовтня кидає грім і блискавки проти комуністів, соціалістів і радикалів, вказуючи, що небезпека для держави загрожуює, як раз з цієї сторони і що кампанія розпочата лівими проти "Бойових хрестів", служить тільки прикриттям "шпівних планів" народного фронту.

Недавнє виступаючи в Орлеані з докладом про внутрішній положення, Шотан приніципально заявив за утворення на певних умовах уряду народного протифашистського фронту.

На мітингу фашистського "національного фронту", що відбувся 9 жовтня в Парижі,

сали Ваграм, було чути, згідно з повідомленням "Юманіте", такі промови:

"Нам потрібно мати більше рішуче і краще організоване б лютого. (6 лютого минулого року відбулася перша вилазка фашистів в Парижі). Потрібно мати шнур і шпібенці".

До цих слів муницпального радника Дарк'є Пеллепуа провідника фашистської групи "Солідарите франсез" Жан Рено додав:

"Ми виїдемо на вулицю із зброєю в руках... Це буде початком революції, що врятує Францію".

Як повідомляє "Попюлер", найбільшими тижнями "Бойові хрести" мають наміри перевести пробну мобілізацію своїх загонів в одній області Франції Ракмом у всіх заселених містах відбудуться місцеві огляди. Пізніше будуть сформовані загони, що рушать до головного міста області. Місто буде наче окуповане "Бойовими хрестами". Ігноруючи владу і місцеву поліцію, вони самі будуть регулювати рух і т. п. Цей виступ має бути прологом до захоплення Парижу.

В деяких радикальних газетах замічається з цієї сторони більше тілого співробітництва з партією народного фронту. В цим відношенні застругує на увагу промова буншого прем'єра Шотана, одного з визначних провідників радикал-соціалістичної партії.

Недавнє виступаючи в Орлеані з докладом про внутрішній положення, Шотан приніципально заявив за утворення на певних умовах уряду народного протифашистського фронту.

Едмонтон, Алта, 9 листопада. — Мейор міста Дж. А. Кларк формально представив домагання прем'єрові Абергартові, щоб той вдав до федерального Уряду Кінга за \$500,000 допомоги для релігійних видатків.

...А Д. Лобай заїздився і пішов в 1935 р.

На дні я довідався, що українська література в Канаді збагатилась ще на один том, який щойно вийшов з-під пера Д. Лобая, чоловіка, який працював в редакції "УРВ" і який зівстав виключений з рядів передового пролетаріату в Канаді. Лобай зівстав виключений за його принципіальні розкозження з тією організацією, яка веде безпощадну боротьбу з капіталізмом, та яка придержується свідомої залізної дисципліни і не дасть себе звести з правильного шляху ніякими плаксивими та брудними брошурами Д. Лобая.

Д. Лобай пішов тим самим шляхом, яким пішов колишній соціаліст Стечишин, теперішній редактор "УРВ" соціаліст Крат, тепер протестантський пів. Власко, який тепер займається антиробітничою роботою в Канаді, та цілий ряд подібних і тут в Канаді, Америці та в Європі. Це той самий шлях, яким йшла Центральна Рада, Винниченко і Петлюра.

Поява Лобаєвої брошури в теперішній час, в час, коли німецький і японський імлітаризм готують нашім до війни проти Радянського Союзу, потверджує, що Лобай пішов на той самий шлях, яким йшли Петлюра і Винниченко. І Лобай ще краще інших за собою. І Петлюра кликав робітників і селян за собою, а як вони його не послушали, а пішли за більшовицькою партією, то Петлюра тоді, правильно, Центральна Рада поклікала німецьких імлітаристів, а сам Петлюра польську шляхту, щоб роздати робітників і селян.

Робітники і селяни Західної України пам'ятають ще ті часи, як вони йшли за різницею українськими отаманами. Куди ж ті їхні отамани їх завели? Тоді, як треба було рятувати здобутки революції, "наші"

українські дівки, які стояли в ряді широких мас клопоталися "українською граматикою". Вони організували не свідому політично масу українських робітників і селян Західної України і водили її до Денікіна, то до Скоропадського, до ворогів працюючих, а ті висплатили її проти Червоної армії, яка тоді боролася на безчисленних фронтах проти буржуазії цілого світу. В результаті цієї політики ми маємо сьогодні на землях Західної України владу польського жандарма та румунську сігуранцу. Вони лякали населення диктатурою пролетаріату, щоб втримати диктатуру буржуазії.

Населення Західної України сьогодні плаче, вмирає з голоду, обдіране, податками і додатками зруйноване, школи українські позамікані, культура знищена, країна перетворена в неволю, плачуть діти, сироти, яких батьки копають в воєнних мурах польських торем, а тодішні провідники різні Скоропадські та Коновальці вислужують і сьогодні Гітлерам та різним шляхетським кривоносам за те, що ті їх годують. Це є наслідки політики, якою йшли різні українські соціалісти в 1917—1918 рр. та в дальших роках, а Лобай заїздився і пішов в 1935 році.

Було б не правильно думати, що Лобай не погоджувався зі своїми товаришами тільки по національному питанню, Лобай почав відставати від революційного руху ще тоді, як наші масові організації в 1931 році на своєму з'їзді зробили зворот на шлях загальної класової боротьби. Після того організації вимагали від кожного свого члена певної роботи. Роботи такої, що треба і Лобаєві було вийти з офісу, піти часом на пікет ліній, допомагати організувати юнію, піти між ширші маси працюю-

чих, а не замкнутись в офісі та читати Герстову пресу про голод на Радянській Україні.

Після з'їзду, коли організація вийшла із своїх вузьких рамок і тисячі її членів взяли ширю працювати більше на трейд-юніонному полі, то для нього це було незрозуміле, він загубився, відстав, бо цей новий рух для нього був чужий, він не жив, він тримався за старі традиції: "Хай перше англосаксонці організуються". Лобай пішов з організації. Але він не пішов помагати робітникам організуватися, ні, він поїхав до Нью Йорку і там почав писати цілі "томи" книжок і кличе, щоб робітники з Канади прислали гроші на це. Та ж на такі книжки, які пише Лобай, не потрібно, щоб аж робітники складали гроші; на такі книжки й Гітлер може пожертвувати.

Якщо Лобай йшов про добро працюючих Канади, то йому ніяк не спало б на думку видавати свою брошуру, в якій він плаче за Ірчаном, якого радянська влада післала до такої школи, щоб він навчився розуміти, що за волю і хліб, який тепер мають працюючі Союзу, робітники платили кров'ю і життям.

В брошурі своїй Лобай думає, що він відкрив якусь таємницю, що Навізівський розкрив пресвітеріанській церкві в 1916 році. В чому ж тут злочин? Хіба злочин це, що він не пішов тоді зі Стечишином і Крайтом, а пішов з робітниками і фермерами будувати революційні організації. Чи краще іти вперед чи назад, як Лобай. Думаю, що робітники в Канаді вміють засудити поступок Лобая і засудять, так, як засуджували вже не раз попередньо таких самих.

Про національне питання, яким не погоджується Лобай, мовляв, його не правильно

З нагоди 18 роковин Жовтневої революції в Радянському Союзі цього року збудовано багато більших і менших будинків. На місці старого готелю "Грем" в Мадіскі вийшов новий прекрасний "Московсько-Радянський" готель. Старий будинок, що видно з правої сторони в домі, розбирають. Згідно з планом цього року в Рад. Союзі збудують ще більше таких будинків.

розв'язано, то я скажу те: національне питання на Україні розв'язала Жовтнева революція після теорії Маркса-Леніна, а не після теорії Петлюри чи Скоропадського, російсько-го чорносотенця. Найкращим доказом є те, що Україна яка добровільно увійшла в спілку Радянського Союзу і спільно буде соціалізм — її працюючі користаються плодами своєї праці, а Західна Україна, яка залишилася під владою капіталістів і проміщів, — економічно і національно поневолена — працюючі маси живуть в нужді та зникають рештки української культури. Це є два великі контрасти. Цей контраст я сам бачив в 1931 році. Побачивши, я ще більше переконався в правильності

теорії Маркса — Леніна у всіх відношеннях, і по національному питанню, та яка зараз проводиться на практиці в Радянському Союзі під проводом комуністичної партії і тов. Сталіна. Під проводом цієї партії ідуть мільйони працюючих, переконавшись, що тільки та партія розв'язала і економічне і національне питання на користь усіх працюючих. Цим шляхом ідуть і всі інші країни, в тому числі і Канада.

І. Бойчук.

Торонто, Онт. 11 листопада.

Мексико Сіті, Мексико, 15 листопада. — Федеральні війська шукають за повстанцями, які підчас боротьби в стейті Вера Круз вбили 6 і ранили 8 осіб.

ПІД БОЙОВИМ ПРОВОДОМ ЛФЕ МИ ВИБОРЕМО ДЛЯ НАШИХ РОДИН КРАЩЕ ЖИТТЯ

Ліга Фармерської Єдності є організацією трудящих фермерів яка бореться проти секвестрацій, проти випродажі фармів за довкі, і податки, проти встановлення пресерів для муніципаліт, за вищі ціни на фармерські продукти, словом — бореться за краще життя для трудящих фермерів.

Це свідчить про те, що до такої організації повинні належати всі трудячі фермери, без різниці національності, політичних чи релігійних переконань. Всі фермери переживають однакові недостатки, всі вони відчувають жорстоку руку капіталізму, всі вони мусять боротися за своє життя.

До цієї організації повинні належати також і фармерки. Фармерки мусять брати активну участь в боротьбі за краще життя для себе і своїх дітей. Ми мусямо домогтися сповнення тих обіцянок, що ними кидали буржуазні політики на всі боки підчас виборів. Нашим дітям треба теплого убрання, щоб вони могли ходити до школи. Наші діти повинні відставати в школі теплу перекуску, безплатну лікарську і шпитальну службу. Багато

то є таких дітей, що нидіють в наслідок холоду та невідповідної поживи. Вони потребують лікарської опіки, а їхні родичі не можуть заплатити лікаря. Ми не повинні такі справи пускати байду, а боротися за них без перестанку, доки не діб'ємося свого.

Для цього нам треба змішнувати і поширювати ЛФЕ. Треба скликати вечери й масові мітинги та притягати на них якнайбільше фермерів і фармерок. Треба обговорювати всі важливі питання, виносити резолюції - протести і засилати їх до державних установ. Треба вчасати на муніципальні мітинги і там домогтися реліфу чи інших речей. Коли хтось домогається реліфу, треба стати в його обороні.

Пишіть до "Фарм. Життя" і "Форов" про ті події, які у вас відбуваються. Тримайте тісні зв'язки з провінціоальним офісом ЛФЕ. Коли виринуть неясні питання, зверніться за поясненнями до провінціоально-го офісу ЛФЕ під числом 19810 Джаспер Аве. в Едмонтоні, звідки відстане всі потрібні інформації.

Маруся Травка.

МАНІТОБСЬКИЙ КООПЕРАТОР, 15 ЛИСТОПАДА, 1935 РОКУ

ПРИГОТОВЛЕННЯ ДРОБУ НА ПРОДАЖ.

Перед доставленням дробу до місцевих висилкових місць, ми вимаємо від "шіперів", щоб ноги і шні їхнього дробу були чисто обскубані від пір'я.

Пакування нашого дробу в минулому було вдоволяюче щодо якості і тепер не буде зміни в застосуванні грейдування. Щодо обскубання, в "Полтрі Регіолейшон" вимагається, щоб увесь дріб мав ноги обскубані абсолютно чисто від пір'я, а пір'я на шні, щоб було обскубане аж до голови. Це не є зміна у правилах, але, під урядовим догляданням, цього мусять дотримуватися цього року з усім дробом, який пригтовлений на продаж, і це не застосовується тільки до нашого ладування.

ЕКСПОРТ ДРОБУ.

Протягом тижня від 21 до 29 листопада наші відділи в Лодер, Брендон, Кармен, Ніпава і Дофен будуть відкриті для припинання готового дробу.

Мета цього експорту дробу для експорту. Ми згадували в попередніх числах "Кооператора" про потребу втримати наші зв'язки з рибком в старому краю.

Мимоволею сподіватися, що остаточні приходи від нашого "Експортного пулу" сприятливо рівнятимуться з приходами пізніших висилки і ми радимо, щоб усі продуценти дробу, які мають індекси і курти на продаж, вислали свій дріб на ринок через "Експортний пул". Можливо, що деякі місцевості має назначений день для ладування, який не підходить для нас. Якщо ні, тоді ви можете доставити або вислати ваш дріб до одного з повищих відділів, який найближчий до вас.

ПІДГОДУВАННЯ ДРОБУ.

Інформації щодо підгодування дробу можна на домагання набути колибудь в нашому головному офісі, 103 Ломбарт Блдг., Вінніпег.

МІСЦЕВОСТІ ДЛЯ ДОСТАВЛЕННЯ РІЗДВ'ЯНОГО ДРОБУ.

Понижче подано перелік місцевостей для доставлення готового дробу з датою кожної висилки.

Встановлюючи нашу програму доставлень, ми брали на увагу, де це було можливо, домагання місцевостей щодо певних дат. В деяких місцевостях це було неможливе, але дати так встановлені, що є рані і пізні висилки в багатьох дистриктах і це дасть нагоду доставлячам дробу вислати свій дріб в той час і до тієї місцевості, що найкраще підходить для них.

1 GARLAND UKRAINA VALLEY RIVER	2 FORK RIVER DAUPHIN TOGO	3 GLENELLA PLUMAS GLASTONE
4 SIFTON ELTHEBERT BENITO	5 REDLIN BOLLO GRAND RIVER GILBERT RIVER	6 ARDEN KAYWOOD SACPAWA
7 KENVILLE BOWMAN MUNTONIA SWAN RIVER REWER PINE RIVER	8 STONEY NEWCASTLE LAUNIER MECHRAY	9 LANGRANTH AMARANTH PORTAGE
10 CALDER RUSSELL ANGUSVILLE ROSSBOURN VISTA	11 MARCHWELL BINGARTH FOXWARREN BIRTLE KELLOGG SHALSIGHT	12 LENORE SHAWARDING
13 OLBURN ELPHINSTONE SANDY LAKE ERICKSON CLAN WILLIAM	14 STRATHCLAIR NEWCASTLE BASKWOOD MINNEDOOA	15 SPY HILL MINIOTA HAMIOTA OAK RIVER OAK LAKE KAYWOOD
15 WHITWOOD WAPLEA MOODOMIN ELKHORN TWO CREEKS VINDON	16 BEAVER MACDONALD BAGOT BROODALE ERLANG MCCALLGON CANNIBRY AUSTIN	17 WILLIAM CARVILLE MANOR REDBURN RIGTON PILSTONE
16 OXBOW CARIBOU CARVILLE PILSON MELITA HARTNEY ALIDA TILSTON	17 ELGIN MINTO DUNICA WAWAKESA BELLMONT BALDUR GLENORA SOMERSET	18 LYLETON WASKADA MORREN DELOIRANE BIBSEVAIN KILLARNEY CARTWRIGHT
17 WHITWOOD WAPLEA MOODOMIN ELKHORN TWO CREEKS VINDON	18 MARCHWELL BINGARTH FOXWARREN BIRTLE KELLOGG SHALSIGHT	19 SPY HILL MINIOTA HAMIOTA OAK RIVER OAK LAKE KAYWOOD
18 OXBOW CARIBOU CARVILLE PILSON MELITA HARTNEY ALIDA TILSTON	19 ELGIN MINTO DUNICA WAWAKESA BELLMONT BALDUR GLENORA SOMERSET	20 LYLETON WASKADA MORREN DELOIRANE BIBSEVAIN KILLARNEY CARTWRIGHT
19 LAUDER SOURIS GLENBORN CYPRUS RIVER	20 MIAMI PILOT MOUND RATHWELL DARLINGFORD ELM CREEK ERIKSDALE	21 WINDTHORST KIPLING KENNEDY FAIRBANK WOODNORTH TERENCE
20 OXBOW CARIBOU CARVILLE PILSON MELITA HARTNEY ALIDA TILSTON	21 ELGIN MINTO DUNICA WAWAKESA BELLMONT BALDUR GLENORA SOMERSET	22 LYLETON WASKADA MORREN DELOIRANE BIBSEVAIN KILLARNEY CARTWRIGHT
21 LAUDER SOURIS GLENBORN CYPRUS RIVER	22 MIAMI PILOT MOUND RATHWELL DARLINGFORD ELM CREEK ERIKSDALE	23 WINDTHORST KIPLING KENNEDY FAIRBANK WOODNORTH TERENCE
22 OXBOW CARIBOU CARVILLE PILSON MELITA HARTNEY ALIDA TILSTON	23 ELGIN MINTO DUNICA WAWAKESA BELLMONT BALDUR GLENORA SOMERSET	24 LYLETON WASKADA MORREN DELOIRANE BIBSEVAIN KILLARNEY CARTWRIGHT
23 LAUDER SOURIS GLENBORN CYPRUS RIVER	24 MIAMI PILOT MOUND RATHWELL DARLINGFORD ELM CREEK ERIKSDALE	25 WINDTHORST KIPLING KENNEDY FAIRBANK WOODNORTH TERENCE

Лідери УНО думають зробити бізнес на злиднях українських фермерів

Бідняцькі і середняцькі фермери в Саскечевані переживають ті ж самі злидні, голод і нужду, що й фермери в Алберті та в Манітобі. А коли взяти поодинокі околиці, як південну частину провінції, де через останні три роки була велика посуха, а цього року іржа знищила усі засіви, або північні частини на яких цілими колоніями засіли "фермери", що їх німає й провінціоальні уряди поселили під кличем "бек ту ді ленд", положення цих фермерів ще важче — воно просто жахливе.

На тих злиднях і нужді саскечеванських фермерів роблять добрий "бізнес" моргеджові компанії, збіжжє спекулянти, банкіри та усі інші фермерські п'явки, які шораз тугіше затягають свої лихварські петлі на фермерські збудівлі господарства. І коли взяти на увагу, що бідняцькі і середняцькі фермери Саскечевану слабо організовані у свої бойові фермерські організації, щоб поєднати боротьбу проти тих злиднів на нужди, то здавалось би, що доцільно саскечеванської фермерської бідності, голодно українських фермерів, які переважно є найбільшій, ніхто й не цікавиться.

На ділі так воно не є. Крім усіх фермерських "притягів", які стараються "допомогти" фермерам, набились також українські "добродії-спеціалісти" ("Провісціоальна управа УНО (Українська Національна Об'єднаність) Саскечевані), які впадають в очі на саскечеванських фермерів. Ці провісціоальна управа вилала обіжжє, в якому говорять, що "господарська секція при провісціоальній управі в Саскечевані в порозумінні з К.Е. УНО робить все можливе, щоб допомогти українським фермерам, членам УНО впершу чергу".

Ну що ж, добре, що найшлися "добрі люди", що хоч українським фермерам допомогти, а ренша, хай робить, як знає. Що ж

це буде за допомога? Українська господарська секція "доставила" що вже "всім відомо", що понад роки втрачені урожаїв цього року з'їла іржа. Тому фермери Саскечевану втратили понад \$50,000,000. Українські фермери в південно-східному Саскечевані в Манітобі також потерпіли повну руйну".

Щоб забезпечити себе від "повної руйни" унівська господарська секція, як допомога, "винайшла", одну американську пшеницю — "Течер" і дві канадські — "Ейпекс" і "Ріновн", які є дуже відповідні на іржу".

Ви бачите, українські фермери, як ви не культурно-господарите, іржа робить вам так багато клопоту, робить вас збжжєраками, ви трагити мільйони доларів і ви досі навіть не потрудилися розвідати, що так легко можна позбутися ваших клопотів. Америка не за горами — купили б "Течер-а", або такі канадського "Ріновна", чи "Ейпекс", позбулися клопоту.

Ви бачите, українські-бідняцькі фермери, що це за "допомога" для вас? Вам мабуть і не снилось, що така благодіять вас чекає і що за таку дешеву ціну. Приїдьте лише на унівський з'їзд і побачите клопоту — після з'їзду буде лише в кулак сміятися з лиха. Іржа, яка спричинила усе лихо фермерам, вашої фарми більше так і не побачить. Ви раптово станете "багатими й культурними" фермерами, а що більше "набудете практичну, як плекати регістроване насіння".

Що іржа робить шкоду фермерам, і що проти іржі треба боротися, то не тільки їм і говорити. Але не тільки на фармах спричинює іржа, як це говорять унівська господарська секція, і не тільки вони борються проти неї, що його пропонують патажники УНО. Програма унівської господарської секції точнісінько така, як була в провісціоальних виборах в Алберті. Господарство на кандидатів соц. кредиту і без клопоту буде отримувати по \$25 місячно.

Вони іржину "соц. кредиту" мабуть доведуть, що вони мабуть по \$10 і \$15 і буде доставити робітникам і бідняцьким фермерам ці бонди купувати.

Таку ж саму "лашку" робить на неспівомі українських фермерів в Саскечевані унівський з'їзд. Унівські патажники, "уже відпорно" на іржу пишуть та "поученими" професора Саскечеванського університету, хочуть зробити на фермерських злиднях і іржі до-

брий "бізнес" під кличем "свій діб" свого". Унівські ватажки, в порозумінні з ршенничими спеціалістами, хочуть завести тисячі українських фермерів в ще більші клопоти та злидні, як це полуплатно й незрозуміло говориться в унівському обіжжє. Там пишеться, що "господарська секція при провісціоальній управі УНО веде переговори з одною інституцією, що плекає пшеницю Течер, виключно на насіння, чи не згодилась би вона підписати певну кількість контрактів з українськими фермерами (підкр. мое — Мл.), за чесність і свідомість яких ручить організація УНО".

Бачите, як то дешево обіжжєється ваша допомога? Лише "підпишіть контракт", тобто УНО за вас підпише, й заручиться, 1) що ці фермери є понад всякий сумнів надійними, 2) що ці фермери мають від 25 до 50 акрів доброго чистого пару (сомерфалон), або нові рілі (брикування), 3) що ці фермери старанно це поле засіють і вразі потреби, викопать з більших бур'янів, 4) що цясто вимолотять і зсїщать в мішки", і ви позбудетеся усієї гризоти та клопоту.

Як бачите, умови "контракту" досить пригущі. Все це отримує даром, навіть мішки отримує даром і "цілий урожай належить фермерів, але ви зобов'язуєтесь продати його цій інституції" (Підкр. мое — Мл.).

Вони іржину "соц. кредиту" мабуть доведуть, що вони мабуть по \$10 і \$15 і буде доставити робітникам і бідняцьким фермерам ці бонди купувати.

Таку програму, єдино-фронтної боротьби усіх трудящих фермерів, програму негайних домагань, як зменшення реліфу, націни, зменшення податків, державної асекурації від іржі, посух, морозу і градобити, проти викладання фермерів з фармів та інших корисних для фермерів домагань — "Фарм Емердженсі Бил", що його виготовлено на "Першій Вескарській конференції трудящих фермерів", що відбулася в Ріквіані в першій тижні липня 1934, на якій були делегати від різних фермерських організацій і не організованих фермерів. Цю програму, програму бідняцького фермерства повинні також підтримати делегати (бідняки) на унівському з'їзді в Саскатуні, бо це є їхня програма — програма єдино-фронтної боротьби за краще життя.

Мліньскій.

Попрацюйте для своєї преси в останніх днях кампанії!

СТАНЬМО ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ, А НЕ ПІСЛЯПЛАТНИКАМИ НАШОЇ ПРЕСИ

Петровка, Саск.
Робітничо-фермерську пресу я читаю тому, що люблю її читати, бо з неї я багато чому навчистися і довідатися про теперішні події в світі. А ті події тепер дуже цікаві. Ось італійський фашизм жене робітників і селян Італії до Африки на гарматне м'ясо, щоб забезпечити зиски для італійських капіталістів. Інші капіталістичні держави чекають відповідної хвилі, коли й вони зможуть пігнати робітників і селян в війну. Воли розуміють, що наші преси ніхто не допоможе, тільки ми самі мусимо їй допомогти.

Ось за це ми любимо свою пресу і допомагаємо їй існувати і розвиватися. Цього місяця робітників і фермерів по цілій Канаді працюють для допомоги нашій пресі. Вони викликають себе на змагання. Вони розуміють, що наші преси ніхто не допоможе, тільки ми самі мусимо їй допомогти.

Цим разом я поєдичне не викликаю нікого, а кличу загалом усіх читачів, щоб вони стали передплатниками, а не післяплатниками.

камі нашої преси. Це значить, що кожний з нас до 30 листопада повинен не тільки вирішити свою залегу передплату, але й заплатити наперед. Тим ми багато допоможемо розповсюдженню «Фарм. Життя».

Крім цього стараймося допомогати нашій пресі і пресовим фондом та приднуймо її нових передплатників. Від себе я прирікаю, що до 30 листопада я буду щорічним передплатником на «Фарм. Життя» і зложу кілька центів на пресовий фонд. Також я постараюся придбати бодай одного нового передплатника та зібрати між фермерами дещо пресового фонду.

За цю роботу вже треба було взятися, але тепер так змінило, що годі старому з хати вийти. Коли трохи потепліє, я щиро візьмуся за цю працю.

Треба, щоб кожний передплатник і читач постарався дещо зробити для допомоги нашій пресі. Всі зібрані гроші в нашій околиці можна зложити на руки одного товариша, який вишле до адміністрації всі разом, чим заощадиться всі разом, чим заощадиться у видатках на пересилку.

Прийміть, товариші, мій визов і повідоміть через пресу, чи ви стали річним передплатником.

Дмитро Гунчак.

НІХТО МЕНЕ НЕ ВИКЛИКАВ, ТО Я ВИКЛИКАЮ ДЕКОГО НА ДОПОМОГУ ПРЕСИ

Вінніпег Біч, Ман.
Я чекав два тижні чи не викличе мене дехто зі знайомих зложити жертву на пресфонд «Фарм. Життя». Чекав і не міг дочекатися. Тому я викликаю деяких своїх знайомих зложити на пресфонд по такій сумі, яку, я думаю, вони можуть дати.

Від себе я складо 50 ц. і кличу таких товаришів:

Вінніпег Біч — по \$1: І. Сонгана, Гаврилюка і Шинка; по 50 ц.: В. Цибуляка і А. Кришенка.

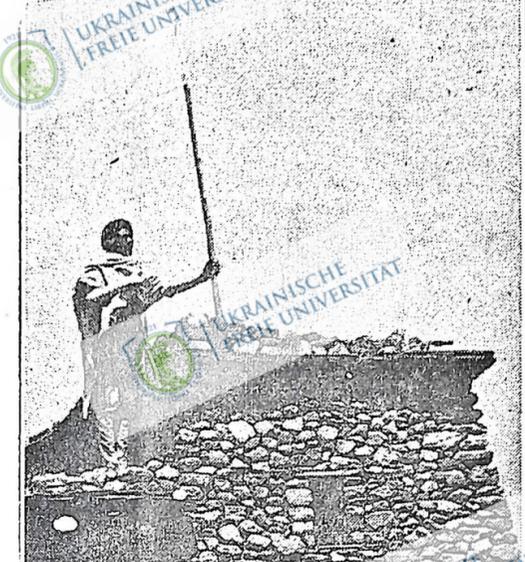
Правт — по \$1: Ф. Черняка і М. Стоцького; по 50 ц.: Д. Гомницького, Я. Черника, М. Галусяка і І. Пінюка.

Правт Гом — по \$1: Н. Гуницького, по 50 ц.: М. Швайковського, Я. Метельського і М. Зайка.

Хочу сказати вам, товариші, що не це не все, коли ви зложите викликану мною суму. Чи не було б гарно, як би ваші сусіди також читав «Фарм. Життя»? Хіба ми не бажаво поширити нашу пресу? Тому кожний з нас повинен придбати для «Фарм. Життя» бодай по одному новому передплатникові.

Гроші зложити на руки одного з наших прескоміт. а мене повідоміть через «Фарм. Життя».

Ваш за успіх у прескампанії,
В. Гаусук.

Заатаковані італійськими аеропланами селами, етіопські солдати примушені відступити з міста Адіграт на півночі Етіопії. На картині видно одного з етіопських солдатів, який тримає білий прапор у той час, як фашистська орда вступає в місто.

РОЗГОРНІМ ШИРОКУ БОРОТЬБУ ЗА ВИСТАЧАЮЧИЙ РЕЛІФ

Лек Белву, Алта.
З листопада відбувся у нас масовий мітинг в справі негайної допомоги тим фермерам, які потерпіли від градової бурі минулого літа, що знищила засів до гла. Фермери обговорювали своє тяжке положення. Промовці, що виступали на мітингу, вказували на konieczність допомоги та закликали всіх придбати на засідання муніципальної ради, що мало відбуватися наступного дня. Тов. І. Бейкер, муніципальний радник, поспів, в якій формі буде розподілятися реліф, що його постановив давати провінціоальний уряд.

Рішено, щоб вибраний комітет допомоги був в цілості на засіданні муніципальної ради, але, на жаль, тільки один член комітету прийшов на мітинг. Інших не було. Цей комітет вибрано на одному з масових мітингів і його завданням є давати всяку пораду фермерам й зміцнювати боротьбу за реліф.

На мітингу муніципальної ради було повно фермерів і фермерок. Фермери домагалися реліфу. Один з радних зробив внесок, щоб дати фермерам реліф. Інші радні погодилися на цей внесок. Коли фермери вносили свої аплікації, тоді почалася дискримінація. Одним давали реліф, іншим відмовляли. Це обурило фермерів і вони пішли до посла, щоб предложити йому цілу справу. Посол переговорив з провінціоальним урядом і з муніципальною радою і сказав фермерам, що їм належить реліф. Це він сказав для того, щоб позбутися фермерів, бо він знав, що провінціоальний уряд не дав позволення муніципалам виплатити реліф на більшу суму. Муніципальна каса порожня і муніципал не може задовольнити потреб фермерів без допомоги провінціоального уряду.

Фермери переніли переконалися, що їхній посол, що зарозом є адвокатом і суддею в цьому містечку, їх обдурив, і вони постановили не виходити з муніципального офісу, доки не отримають реліфу. Три години були фермери в офісі і переніли добилися свого. Кожний фермер отримав на \$5 ідевідентифікаційну картку, яку він може кинути по потрібній до хати реліф.

Це був перший успіх нашої боротьби, а чого ми навчилися, що коли ми будемо солідно стояти за свої домагання, наша боротьба завжди буде успішна.

Перед нами ще стоїть боротьба за вибрання, якого кожний радний потрібний. Потрібно також намішати худобу, коней, свиней і курей. Ми мусимо постановити справу так, щоб все не одержати від уряду і то несе на собі велику відповідальність, яку треба буде виконувати на вір-

бляти, а в формі безповоротної допомоги. На веспу треба буде домагатися насіння і вже потім треба приготуватися до цієї боротьби. Ми з практичними знаємо, що уряди не радо дають всяку допомогу, а насіння приходиться часто дуже пізно.

Однокий спосіб, яким ми можемо добитися цього всього, є розгорнути масову акцію у всіх місцевостях. Треба скликати масові мітинги в Фермерських і Народних Домах, школах і приватних хатах, обговорювати всі пекучі домагання фермерів, ухвалювати резолюції і посылати до уряду, треба творити комітети, які мали б за завдання доглядати, щоб ні одна родина не голодувала, як також викладати плани до дальшої боротьби. В кожному муніципалі треба створити центральний комітет, який тримав би зв'язки з комітетами в дивізіях і давав би їм відповідні вказівки та поради. Розгорнувши боротьбу на ширшу скалю, ми примусимо уряд дати нам належну допомогу. Це треба робити негайно, бо допомога вже кожному з нас конечно потрібна.

Комітетовець.

ПОМОЖІТЬ КОРБІНСЬКИМ МАЙНЕРАМ В БОРОТЬБІ З НЕПОВІСНИКАМИ

Едмонтон, Алта.
Майнери в Корбін, Алта., вже десять місяців героїчно зводять страйкову боротьбу. Вони тримаються солідно. Довга боротьба не виснажила їхніх сил, завзяття до неї палає. Вони твердо вірять у свою перемогу і тому вистоять в боротьбі до кінця. Але в цьому наша допомога їм конечно потрібна.

Обговорюючи питання допомоги страйкарів в Едмонтоні організоаво комітет допомоги, завдання якого є тримати тісні зв'язки з комітетами, що існують на фермах і збирають пожину для допомоги страйкарів. Секретарі тих комітетів, що вже існують, повинні негайно зв'язатися з комітетом в Едмонтоні. Ті місцевості, що не мають організуаво комітету і не почали зборки, повинні негайно взятися до праці.

Зібрану пожину і інші реліфи треба негайно вислати до комітету в Едмонтоні, звідки вона буде вислана для страйкарів в Корбін. Кореспонденцію і інші посылки пренести посылати на таку адресу:

Corbin Strike Relief Committee
J. J. Sreda, sec'y
10628—96 St., Edmonton, Alta.

КОРОТКИЙ ЗВІТ З ОКРУЖНИХ НАРАД РЕНФОРЛІСЬКОГО ОКРУГА

Ренфорлі, Алта.
Окружні наради ренфорліського округу відбулися 9 і 10 листопада в присутності представників від Провкво, членів округовому і 16 делегатів, які репрезентували 10 місцевостей. Зі звітів делегатів показалося, що організаційна праця припала останніми часами. Відділи занедбали освітню і мистецьку працю, як також занедбали поширювання нашої преси. На підставі звітів делегатів і звідомлень організаторів, наради вивесли слідуєчі резолюції, які кожний відділ УРФМО повинен виконати.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПО ПИТАННІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ
Окружні наради повинні піддержувати план організаційної праці вироблений на конференції 2 і 3 жовтня в Едмонтоні. В додатку до цього плану новий окружний комітет має допомогти організаторам у своїй території, щоб до кінця місяця організувати такі відділи в слідуєчих місцевостях: Ворвік — ТУРФДім; Норма — ТУРФДім і СМ; Вилінгдон — СМ і ЖС; Січ — СМ; Васел — ТУРФДім; Мус — ТУРФДім і СМ; Ієнас — ТУРФДім; Грін Лейк — ТУРФДім; Бунд — ТУРФДім і СМ; Молоді — ТУРФДім; Гві'ярд-Нодоли — ТУРФДім; Броді — ТУРФДім; Лейок — ЖС; Плей Лейк — ТУРФДім і СМ; Ту Гіас — ТУРФДім і СМ.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВИПОВНЕННЯ КВОТИ НА ВИБОРЧИЙ ФОНД ФЕДЕРАЛЬНИХ ВИБОРІВ.
Тому, що не всі відділи виповнили квоту виборчого фонду у федеральних виборах на ренфорліському округу, що мусило бути позначено на конференції одного з протектих партійного фронту, що відбулося 20 липня в Шандро, окружні наради постановляють, щоб ті місцевості, які до цього часу не виповнили належної \$10 квоти, виповнили її не пізніше, як 1 грудня.

РЕЗОЛЮЦІЯ ЗА ПОШИРЕННЯ РОБІТНИЧО - ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ
Окружні наради одобрюють план і розподіл квоти, що доклав виробити округовому комітету на наступні місяці наступного року, щоб кожний відділ по-

пресі, і визнають всі відділи в окрузі не тільки виконати, але й перевиконати квоту. Тому, що округом не назначив квоти нових передплатників на кожну місцевість, окружні наради назначають таку квоту нових передплатників для відділів:

Вилінгдон — 6; Шандро — 6; Дежерлей — 5; Ієнас — 5; Шинці — 5; Генрі Гіл — 5; Ту Гіас — 5; Мусдора — 5; Лейок — 4; Плейн Лейк — 5; Кіт — 4; Мондейр — 7; Бучач — 4; Стубіо — 5; Ренфорлі — 4; Ветревил — 5. Разом всі місцевості повинні здобути 85 нових передплатників для нашої преси.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ЗМІНУ ОСІДКУ ОКРУЖКОМУ
На пропозицію округовому, який до цього часу мав свій осідок в Ренфорлі, щоб округові перенести з Ренфорлі до іншої місцевості, окружні наради постановляють, щоб осідок округовому перенести з Ренфорлі до Ленюк. Окружні наради намічають таких товаришів і товаришок до округовому: Л. Габу, Н.В. Нікшорук, В. Бойду, Н. Бука, П. Палушського. Від Жінсекій: М. Тересо або М. Делявську, від СМ: К. Ніфорука, від Юнсекій: Е. Тереса або В. Делявського.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПО ПИТАННІ ДОВГУ НА БУДИНКУ В МОНДЕЙР
Тому, що відділ ТУРФДім в Мондейр не може сплатити довгу, який тяжить на Фермерській Домі, і щоб не стратити будинок, всі відділи в окрузі повинні прийти з допомогою відділові ТУРФДім в Мондейр. Для того округовому повинен виготовити позначкові листи і розслати до відділів з поясненням, як їх розподувати.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ ДЛЯ ОКРУЖКОМУ
Округовому назначив був квоту, яку відділи повинні були зложити на покриття довгів і організаційних розходів округовому. Цю справу відділи заважали і округовому не більше задовольняє. Окружні наради постановляють цей довг по \$1 на кожного відділа. Це значить, що ті відділи, які до цього часу не зложили, повинні зложити \$1. Інші відділи по-

ПРИЗНАЧЕНУ НАМ КВОТУ ТРЕБА ПЕРЕВИКОНАТИ

Вінніпег Біч, Ман.
Квоту, яку на нас наложено в листопадовій пресовій кампанії, ми прийняли на своїх нарадах. Квоту розподілено так:

Тюлон має зібрати \$20 пресфонду і придбати 2 нових передплатників для «Фарм. Життя».

Правт має зібрати \$20 пресфонду, придбати 5 нових передплатників для «Фармерського Життя» і 1 передплатницю для «Робітничі».

Стрий має зібрати \$10 пресфонду і 5 передплатників для «Фармерського Життя».

Плезент Гом має зібрати \$5 пресфонду, придбати 2 нових передплатників для «Фармерського Життя» і 1 передплатницю для «Робітничі».

Вінніпег Біч має зібрати \$5 пресфонду, придбати 2 нових передплатників для «Фармерського Життя» і 2 передплатницю для «Робітничі».

Гімлі має зібрати \$5 пресфонду, придбати 4 нових передплатників для «Фарм. Життя» і 1 нову передплатницю для «Робітничі».

Разом наш округ має зібрати \$65 пресфонду, 20 нових передплатників для «Фармерського Життя» і 5 нових передплатників для «Робітничі».

Тепер тільки треба нам всім взятися до праці і не тільки виконати, але й перевиконати повинні квоту. Часу лишається не багато, а в нас мало що зроблено досі. Тому в останніх днях кампанії треба домогтися перемоги.

Іван Пиняк,
секретар прескомы.

Кожний новий передплатник, якого ви здобудете для «Фармерського Життя», не тільки більше бореться за справу поповнення мас.

Інші відділи таку суму, яка, з тією сумою, яку вони зложили наперед, рівнялася б сумі \$4.

Наступні окружні наради повинні відбуватися в Ленюк, а день наради назначив округовому.

За Округом ренфорліського округу:

Іван Гална, голова,
Т. Долішський, секр.

ЧОРНІ ЗЛИДНІ ОБСИЛИ ТРУДЯЩИХ ФАРМЕРІВ ПІВНІЧНОЇ АЛБЕРТИ

Слава, Онт.
Злидні та недостатки можна бачити в хаті кожного фермера в північній Алберті. Зима захопила фермерів зовсім несприготованими. Бо й як було приготуватися? Урожай цього року був малий, до того в деяких місцевостях вивив град, решту знищив мороз. Ті, що молотили, не мали великої користі, а інші зовсім не молотили, бо вчасний сніг прикрив студи на полі.

Муки нема за що купити, а з цьогорічної пшениці, коли б навіть хтось змолот її на муку, то ледве чи найдеться такий пекар, щоб міг з неї спекти хліб.

Паші для худоби мало. Вже тепер є такі фермери, що соломи не мають для худоби. Фермери журяться, як пережити зиму.

Є багато таких фермерів, що не будуть мати насіння. Але це питання є покищо питанням майбутнього, а тепер перед фермерами стоїть серйозне питання, де взяти хліба і одягу для своїх родичів і дітей.

Фермери мусять домагатися реліфу і цей реліф вони мусять вистати. Треба пверто домагатися, щоб теперішній прем'єр Абергарт сповнив свої передвборчі обіцянки про місячні дивіденди. Ці дивіденди тепер доконче потрібні. Продавати нема що, а навіть як би і дехто мав що продати, то ціна на фермерські продукти дуже низька. До нової пшени-

нички ще дуже далеко. Заходять питання, чи вона буде, коли фермери не матимуть чим засіяти.

Дітей нема в чому посылати до школи, нема за що купити теплового убрання і взуття.

За податки вже натискають. Муніципальний секретар висилає листи, в яких між іншим говориться так: «Колі ви хочете бути щасливими людьми, то платіть податки. Платіть податки, щоб діти дістали добру науку і щоб були втримані порядки, як повинно бути в цивілізованій громаді, а не так, як в Етіопії». Цим він показує своє фашистське обличчя і вказує, що для Етіопії треба аж білих цивілізаторів, щоб ті по своєму заводили «порядки» і стягали податки.

Плати податки, каже він нам. Ми тяжко працюємо, не можемо вижити. Наме життя є перше, а не податки. Податки платили наші батьки і ми платимо, а що ми маємо за те?

Наші батьки дожили старості, поділися на старечу пенсію, щоб могли дожити свого віку. Але й з тої мізерної пенсії їм обривають. Замість \$20 місячно, їм дають \$10. Попередно давали їм тільки \$5. Ще й старість використовують.

Злидні є постійними, постійно хаті трудяшого фермера північної Алберті. Організуються і боряться проти цих злиднів і проти їхніх творців.

Дубина.

ЦИМ РАЗОМ ВИБЕРІМ ДО МУНІЦИПАЛЬНОЇ РАДИ БОЙОВИХ ФАРМЕРІВ

Лейдівуд, Ман.
Перед домінальними виборами ми надіялися, що виберемо послами бодай кількох комуністів. Ми надіялися, що робітники у Вінніпегу напевно виберуть т. Бака. Ми знали, що коли в парламенті буде бодай один комуніст, то він буде боротися за інтереси нас всіх, як робітників так і фермерів.

Але так не сталося. Пани наладнали свою виборчу кампанію так, що в цьому разі вишлов послом той, якого вони уважали за свого.

Цим, що ми не вибрали ні одного посла до парламенту, нема потреби зраджуватися. На досвіді минулих виборів навчимося і попрацюємо так, щоб до муніципальних виборів, які незадовго відбудуться, вибрали таких радних, які будуть щиро оборонити наші інтереси.

Виборці Брокенгел муніципалу повинні добре засятовитися на кого вони будуть ним разом голосувати. Ми будемо мати кількох кандидатів на рідфа, а з-поміж них ми повинні вибрати такого, який найкраще буде оборонити фермерські інтереси. Вже з досвіду знаємо, що різні тісні хочуть бути рідфом нашого муніципалу не тому, що їм лежить на серці поліпшення життя трудящих фермерів, а тому, що вони хочуть мати теде муніципальне крисло та забезпечення, що не підуть на рідфа.

Цим разом виберім рідфом бідного фермера, який знає злидні, знає вимоги фермерів і зуміє постояти за ними.

Притягуються життєві фермерів до муніципальної ради в муніципалі Лек ду Бонет. Там муніципальна рада складається в більшості з членів об'єднаного фронту. Муніципальна рада господарить так, щоб відволити фермерів. Велика більшість фермерів там зовсім задоволена зі своєю муніципальною радою.

Мені оповідав один податковець зі згаданого муніципалу, що там кожний фермер має

нагоду відробити залеглий податок. І фермери відробляють його на дорозі. Не робив хліба той, хто не хотів. Він ще сказав мені, що цього року він заробив в муніципалі пару десятків доларів. Це значить, що податок відробив і ще заробив кілька центів на зиму.

В тім муніципалі кожний фармер, що потребує реліфу, вистає його. Самий рід підчас муніципального мітингу питає фермерів такими словами: Товариші, хто з вас потребує реліфу, записуйтеся, але тільки ті, що доконче його потребують. Він рівночасно перестерігає, щоб ті, які не потребують реліфу, не надуживали довіря муніципальної ради.

Муніципальна рада в Лек ду Бонет дбає про фермерів, а не про нас. Тому в наступних муніципальних виборах ми повинні вибрати до нашого муніципалу таких радних і такого рідфа, які оборонили б наші інтереси.

П. Молинський.

Кореспондент англійської газети «Експресс Телеграф» повідомляє з Алє Абабі, етєпій Етіопії, що в місзах замігом заходиться амуніційна фабрика, а працюючі там робітники мусять пікути. Дехто з них не бачив світла вже кілька місяців. Фабрикою має керувати якийсь німець із великим досвідом у цій справі, котрий навіть вступав якесь спеціальний ручні гранати. Тих гранат випрокувано досі понад 70 тисяч.

В Буенос Аїрес, Аргентина, помер на днях найтовістий на світі чоловік Петро Кардозо. Він мав 32 роки і важив 638 фунтів і був високий на 6 футів і 6 дюймів. Кардозо був сином бучарника, однак не міг працювати в тому бізнесі, бо в наслідок товстоти не міг вдержатися на ногах. Він жив із того, що показував себе людям, а помер на заплалення легенів, на яку то недугу вмирає багато й не-топстих людей.

ГРІХОМ Є ТЕРПІТИ ГОЛОД, КОЛИ ВСІ МАГАЗИНИ ПОВНІ РІЗНОГО ДОБРА

Нестов, Алта. — що стримують. Обов'язком всіх фермерів є заперестувати проти такого поступку реліфних властей і домогтися, щоб всі фермери, які потребують реліфу, діставали його. В нашій околиці, здається, нема ні одного фермера, який міг би перебути зimu без реліфу. Реліфні власті не сміють слухати різних доповідей і набірювань несовісних людей, а переконатися, чи дійсно фермер потребує реліфу. Кожен фермер, що подає на реліф, найкраще знає, чому йому потрібний.

Стихійні нещастя знищили до гора минулорічні засів. Втрати величезні. Сліпаве літо спричинилося до того, що багато засівів пошкодило, а що не вийшло, знищив мороз та втвотк град. В наслідок цього фермери без реліфу ніяк не зможуть перезимувати.

Вже з досвіду знаємо, що там де фермери краще організовані, там вони отримують кращий реліф. Тому то і нам треба організуватися і боротися проти дискримінації, за вистарчаючий реліф. Коли ми будемо добре організовані, коли будемо читати свою пресу та йти за її вказівками, тоді реліфні власті будуть примушені дати нам реліф, тоді не буде дискримінації.

Д. Королик.

ДОМОГТИСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ АРЕШТОВАНИХ СТРАЙКАРІВ В РІДЖАЙНІ

Біггар, Саск. — карям і бажали цей страйк розбити. Страйкарі востановили їхати на Оттаву, щоб предложити тодішньому урядові Бенета свої слушні домагаи.

Робітників цілої Канади, а навіть ліберальні елементи цікавилися і співчували маршовикам. В кожнйому місті і містечку, куди переїздили маршовики, робітники вітали їх та прилучувалися до походу на Оттаву. Зразкова самодисципліна маршовиків подивляла всіх.

Так вони приїхали згартованими поїздами аж до Ріджайни, де примістилися на виставній площі. Спали на соломі. Не було ні ліжок, ні накривал.

Товариш до подробиць розказав про митинг страйкарів, що вони його відбували разом з мешканцями Ріджайни, на який напала поліція зі всіх боків, розбила його та багато робітників арештувала.

В тюрмі повно бляшків, які докучали арештованим. На домашні арештованих провітрювати камери, тюрмні власті не звертали уваги.

ОПРАВЛЕНИЙ ДРІВ ІНДИКИ, КУРИ, МОЛОДИЙ ДРІВ, КАЧКИ, ГУСИ

До місцевостей, де немає услуги залування вагонів, ви можете послати оправлений дрів до "Бренчі" в РІДЖАЙНА, САСКАТУН І АССІНІБОЯ

Щиц будувати вище цього року. Задаток дається в часі доставки а остаток сплачується наступні п'ять років. Вислайте свій дрів експресом, щоб отримати оцінку і вартість. Рада найкращих результатів і добрих цін вислайте до організації продуктивів, яка оперує у вашій інтересі, та гідна вашого попяртя.

Saskatchewan Poultry Pool Limited
1333 SMITH ST., REGINA, SASK.

1035 DRESSED POULTRY LOADING ITINERARY

СУБОТА, 30 ЛИСТОПАДА: ТРИБЮН, ЛІЗЛАК, БРОМХЕД, БЛАЙН ЛЕЙК, КЕРРОРТ, МАРПЕ КРЕК, ПІЛІ, БЛАЙН ЛЕЙК, ГІРВІЛІ, МІДЛЕ, МАНКОТА, ВІЛЛО, ЛАСАДНА, ГІРШЕЛ, ТОНКІНС, НОНАУТ, ХАФФОРД, ВІНГІЛД, М'КОРД, КОНКВУТ, ГІЛЛ ЛЕЙК, СТОУН, СПЕЛІС, ЕЛІНОС, РЕНТОН, ОУЕНА, БІРС (NOTE: WE WILL LOAD AT 6:00 AM IN THE MORNING AND AT 06:00 AM IN THE AFTERNOON)

П'ЯТНИЦЯ, 6 ГРУДНЯ: ШАУНОВОН, КІНДЕРЛІ, САРІ, ЛІНЛАК, ЛІВІНГ, ЛЕЛІ, БЕНГОУОН, ФІР МОНТАЙН, АЛМАІ, БРОС, НАВАРОН, РОСІ, ВАЛІ, МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

СУБОТА, 7 ГРУДНЯ: МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

СУБОТА, 9 ГРУДНЯ: МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

СУБОТА, 11 ГРУДНЯ: МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

СУБОТА, 13 ГРУДНЯ: МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

СУБОТА, 14 ГРУДНЯ: МАЙСТОН, ШІНО, РАВІЛІ, ЛЕДЕР, САРІАС, ЗЕЛАНДІА, ЗЕЛМА, СТОУН, АНГІОН, ХАВОН, РІВЕРСІНГ, ВАДЕНА, ЮОН, АРНОЛД, ВЕЛІНГ, ШАРПІН, КІНСІД, ЛОВІНА, СЕЛМА, БІТІ, ІНВЕРМА, ВАТРОС, КІНІНГ, КЕЛІНГ, МІТРООН, БЕСХІ, САНДРА, СІМПСОН, МІЛЛОТ, СІДВІЛІ, ВУДРОУ, УНІТ, ЛУКІ, ЛЕЙК, МІНДІ, ДЕРМОН, СІДВІЛІ, БАТЕН, ЛІКІНЕР, ЛАНДІ, КЕЛІНГ

SASKATCHEWAN POULTRY POOL LTD.
HEAD OFFICE REGINA, SASK.

тако уваги. Вони рішили вийти на голодовний страйк, чим добились перемоги.

Після промови організовано оборонний комітет, завданням якого є збирати фонд на оборону аргентинців, а також індивідуальні респонденти та заслати їх у відповідні місця. До комітету увійшли товариші, що люблять і вміють працювати. В розмові з одним комітетом я довідався, що вже зібрано около \$30. Є шпільки, що збереться ще більше.

Слід згадати, що на митингу були присутні міський поліцейський і поліцейські, які отузуали всіх, що говорив г. Веллі. При цьому вони взяли по одній копії індивідуальних протестів.

Митинг був досить бойовий, хоч на ньому не було багато присутніх. Ми поведемо боротьбу за цілковите звільнення певних арештованих страйкарів.

Д. Королик.

БЕЛГІСЬКЕ КОНГО

Бельгійська колонія Конго розташована у самому серці Африки на екваторі. Через замкнутість і віддаленість од моря Конго захопили європейські імперіалістичні пізніше, ніж усі інші африканські колонії, лише в другій половині минулого сторіччя.

Ця країна являє собою величезну улоговину і разом з прилеглою підмандатною колонією німецькою колонією Руанда-Урунді займає територію в 90 разів більшу за територію Бельгії. Вона зростається багатодюдно річкою Конго (ширина якої місцями досягає 1 км), та її багатьма притоками. Величезні простори країни укріті тропічними незайманими лісами, в яких живуть різноманітні тварини (слони, носороги тощо).

На сході країни багато озер та гірських хребтів. На південному заході лежить область Катанга, багата на мідні руди та інші корисні копалини. Мідна руда лежить в Конго близько поверхні, майже у всіх рудних добуваннях руди пронодяться відкритим способом. З розвитком гірничої промисловості в роки після війни в Конго з'явилися перші представники тубільського пролетаріату, кількість його швидко зростає.

Переважає більшість тубільського населення — племена банту, а в глибині лісів ще й до цього часу зберігають перші мешканці Конго — людимісливи, пігмеї. Там, де під впливом європейської "цивізації" ще не зруйнований родовий устрій, — тубільське населення зберегло стародавній господарський і суспільний лад. Племена поділяються на громади, що складаються з невеликої кількості дворів-господарств. У складових та облік родової власності в багатьох племенах проводиться по материнській лінії (матріархат). У деяких племен ще збереглося рабство: рабами стають військовополонені аборигени, що заборгувалися феодалам; не змогли заплатити борги.

Панішній клас племен — це феодалі, старшини, що порядкують на землях племені, військові начальники, жреці, судді. З цього класу виходять поодинокі часті владу службовці бельгійців; їх призначають єдині податки та вербувати в робочу силу для гірничо-промислових підприємств і плантацій.

Корінні мешканці Конго переважно землероби. Працюють вони на землі найпримітивнішим способом: мотикою, сохою. В гірських місцевостях розводять худобу.

Щодо ремесел, то найпоширеніше — плетіння цибунок, які мають найпримітивніше застосування, з них, навіть роблять килими і цибулки. Деякі племена займаються виготовленням глиняних, майже завжди покритих з паленого покрива (палама рафа), прикрашених багатокольоровими пігментами, і часто мають високу художню цінність.

Важливою рисою також є виготовлення посуду, який використовується на сонці. Колонії Конго вже 50 років. Перші 25 років своєю політикою бельгійські імперіалісти експлуатували місцеве населення на збиранні каучуку. Вони давали тубільцям неопосередковані завдання, а за невиконання спускошували їхні села, вирівнювали цілі племена.

Потім імперіалісти взяли за пільмові плантації й почали розводити інші культури. Корінне населення Конго перебуває в стані кріпаків. Тубільське населення все частіше повстає проти ярма білих. Вогнем повстань охоплені цілі області.

ДО АБЕРГАРТА ПОЧИНАЮТЬ НАСПІВАТИ ПОГРОЗЛИВІ ЛИСТИ ЗА ДИВІДЕНДИ

Вільям Абергарт, соціал-кредитивний прем'єр Аберти призначив передминулої неділі перед своїми послідовниками в Пророчій Об'єднаній Інституції в Келгарі, що в сусідній провінції Альберти, щоб він виконав свої передвибірчі обіцянки й приступив до негайного виплачування місячних дивідендів.

На днях Абергарт отримав листа, в якому говориться, що коли албертійський уряд не приступить до виплачування обіцяних дивідендів ще перед різдвом, то Абергарт "випустить за наслідки".

Абергарт швидко відчужив неможливість виплачування дивідендів скорше як за 18 місяців, заявляючи, що коли його уряд перебрав владу, то він переконався, що не можна завести соціального кредиту на "гнилих підвалинах".

Повторюючи свою попередню заяву, що його уряд мусить насамперед збалансувати бюджет, Абергарт просив, щоб люди були терпеливі, бо через якийсь протяг часу він ще зможе приступити до встановлення соціального кредиту.

Ще іншою заставою Абергарт, коли скликає сесію парламенту й почне балансувати бюджет наложеними нових податків на маси. Тоді він отримає не одного листа подібного змісту. Народ тільки чекає на сесію парламенту, щоб побачити, що Абергарт зробить з обіцяними дивідендами. Якщо ні-

Треба Оправленого ДРІВУ

Коли хочете бути певним, що дістанете ТОЧНЕ ГРЕЙДУВАННЯ, ПОВНУ ВАГУ І НАЙВИЩУ ЦІНУ за свій дрів, так вислайте все до СТАНДАРД ПРОДУС КО. ЛТД. Заснована в 1914. Коли з надлежним компетентним привезти свій дрів до нас в міста ГРОУНІ гараз.

ПО СТРАХАМ ДРІВУ ЕКСПРЕСОМ ГАРАНТУЄМО ЗА ВИПЛАТКУ ГРОШЕЙ ПОЧТОВОМ ПЕРЕКАЗОМ ДО 24 ГОДИН

Ми гарантуємо за виплачування до 30 листопада наступного року за грейд "А" оправленого дріву у Вінніпегу:

МОЛОДІ ІНДИКИ (різної ваги) 18ц.

Кури, понад 5 ф. — 19ц. Молодий дріб 4-5 ф. — 12ц.
Кури, 4-5 ф. — 17ц. Молодий дріб 3-4 ф. — 11ц.
Кури, 3-4 ф. — 15ц. Качки, понад 4 ф. — 13ц.
Молодий дріб, понад 5 ф. — 14ц. Гуси, понад 8 ф. — 11ц.

Грейд "В" 2ц. менше від грейд "А", Грейд "С" 3ц. менше від грейд "В". Всі ціни в О.В. Вінніпег.

СЛУХАЙТЕ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОМОВ на радіо, станції СЕЮС в Уїніпегі, Алта.

КОЖНОГО ВЕЧЕРА В СЕРЕДУ о 10 годіні (М.С.Т.) Більшість предметів обговорюються кожного тижня. За інформаціями зголошуйтеся на адресу: Communist Headquarters Room 9, Alberta Block, Lethbridge, Alberta.

ОРГАНІЗАЦІОНА ОБ'ЄДКА В МИРНАМСЬКІЙ ОКРАЇ

Подається до відомої всім відділам УРФМІ мирнамської округи, що окружний комітет вислає на організаційну об'єдку тов. І. Німеровського. Товариші на місяць повинні скликати засідання зарпід, обговорити де має відбуватися загальний митинг всього членства і повідомити все членство, щоб необхідні кошти були присутні. Організатор допоможе вказівками та порадами, як найкраще перевести листопадову прескампанію, як провадити освітню працю зимового сезону та іншу організаційну працю. Організатор відвідає такі місця і в такому порядку:

- ЛЕЙК ЕЛІЗА — в п'ятницю, 22 листопада, о 8 годіні вечером.
 - ЛЕЙК БЕЛВІО — в суботу, 23 листопада, о 8 годіні вечером.
 - ФОНІЗІ — в неділю, 24 листопада, о 8 годіні вечером.
 - РАНОК — у вівторок, 26 листопада, о 8 годіні вечером.
 - БОЛДАН — в середу, 27 листопада, о 8 годіні вечером.
 - СЛАВА — в четвер, 28 листопада, о 8 годіні вечером.
- Товариші і товаришки, допоможіть організаторові як морально, так і матеріально. Окружком.

НОВАЙДЕ BREAD IMPROVER

Робіть хліб кращим, краще йому кращий смак і якість з тієї самої кількості муки. Більше більшої божеволі. Пачка 20 ц. вистачить на 100 хлібів.

C. & J. JONES, LIMITED, WINNIPEG, MAN.

МЕНШЕ ЯК 7 ДНІВ НА АТЛАНТИКУ!

Ідьте до старого краю найновішим кораблем "PILSUDSKI" слідууючий відплив з ГАЛІФАКСУ 13-го Грудня

ЛИШЕ ДВІ КЛАСИ: ТУРИСТИЧНА І ТРЕТЯ

Грошеві перекази до всіх держав. Також замовлення на Торгелі.

За великими інформаціями вдавайтеся до місцевих агента або до офісів:

GDYNIA-AMERICA LINE

654 MAIN ST. WINNIPEG, MAN. 9A QUEEN ST. EAST 740 WINDSOR ST. TORONTO, ONT. MONTREAL, QUE.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Шпешня ч. 1 (тверда) — .87	Овес найкращий ч. 2 — .31½
Шпешня портери ч. 1 — .85½	Овес число 3 — .28
Шпешня портери ч. 2 — .84	Овес пожива ч. 1 — .22½
Шпешня портери ч. 3 — .81½	Овес пожива ч. 2 — .40½
Шпешня портери ч. 4 — .79½	Ячмінь двоградний — .42½
Шпешня портери ч. 5 — .61½	Ячмінь шестиградний — .33½
Шпешня портери ч. 6 — .61	"Нисо 3 "Сдоблю" — .42½
Дурум (шпешня) ч. 1 — .82½	Жито ч. 1 і 2 — .38½
На доставу в грудні — .85½	Жито ч. 3 — .142
На доставу в травні — .89	Лен ч. 1 — .142

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф. — від 4.50 до 6.00	Від 3.00 до 4.25
Бики середні (мідиом) — від 2.00 до 2.75	Від 4.25 до 5.50
Бики звичайні (комон) — від 3.00 до 4.00	Від 2.00 до 2.75
Бики пончер 1,050 ф. — від 3.50 до 4.50	Від 2.75 до 3.25
Бики середні (мідиом) — від 2.00 до 2.50	Від 6.50 до 8.00
Бики звичайні (комон) — від 2.00 до 2.50	Від 5.00 до 6.00
Телята годовані (гул і голл) — від 6.50 до 8.00	Від 6.00 до 6.50
Телята годовані середні (мідиом) — від 2.50 до 3.00	Від 2.00 до 2.25
Телята молочні ("віл") — від 2.00 до 2.25	Від 1.75 до 1.75
Телята молочні — звичайні і середні — від 1.25 до 1.75	Від 2.00 до 2.25
Корови добрі (гул) — від 2.00 до 2.25	Від 1.50 до 1.75
Корови середні (мідиом) — від 1.50 до 1.75	
Корови звичайні (комон) — від 1.25 до 1.75	
Корови худі (кенерс і катерс) — від 1.25 до 1.75	

БИКИ І ЯЛВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення — від 1.75 до 2.75
Ялівки на отовщення — від 2.00 до 45.00
Дівні корови — від 2.00 до 2.25
Бутаї добрі (гул) — від 1.50 до 1.75
Бутаї звичайні (комон) — від 1.50 до 1.75

Свинні вибірні на бейкер \$1.00 премії від штуки:

Свинні добрі для бейкери — 7.25
Свинні важкі — 6.75
Свинні дуже важкі — 6.50
Свинні легкі до годівлі — від 7.25 до 7.75
Льохн ч. 1 і 2 — від 6.00 до 6.50

Ялівка найліпші — від 6.75 до 7.00
Ялівка звичайні — від 4.00 до 5.00
Барани — від 5.00 до 6.00
Вівці найліпші — від 2.25 до 2.50
Вівці важкі — від 1.75 до 2.00
Вівці звичайні — від 1.25 до 1.50

Ялівка "А" грейд великі 35 ц.; "А" грейд середні 33 ц.; "В" грейд середні 30 ц.; "С" грейд 19 ц.

Масло від 24 до 24½ ц. фунт. Цукор \$5.75 за 100 фунтів.

Шкіри від 5 до 6 ц. фунт. Вовна від 9½ до 10 ц. фунт.

Сенка корінні, сухі, від 21 до 22 ц. фунт.

Шерсть з кіських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

ШКІРИ І ГАРНЕСИ

Ми виправимо для вас шкіру на гарнес, ремін, сировцю, шкіри і роб. Маємо гарнеси до урядових цінах. Продаємо по урядовим цінах. Пишіть нам поштові листи до: YORKTON TANNERY CO. YORKTON, SASK.

ВИРІБ РЕМЕНЮ

Ремінь на підшви, упряж, "баксін", "шпінскі" (виправлена овеця шкіра), сировця шкіра, шкірний футур, ремінні шпурки, ремінні "хром", можна робити в домі. З одної шкіри можна зробити ремінь вартості \$20.00. Пишіть про подробиці інформації на адресу: PRAIRIE PUBLISHING CO., 764 MAIN ST., DEPT. C, WINNIPEG. Залучіть 5ц. марку з ми виставимо вам ремінь на показ.

ВІКНА ДВЕРІ І СКЛО

Підвійні двері, включно з склом і стінкою, різної величини \$5.75. Пишіть до нас за випискою каталогів цінах. Ми можемо заощадити для вас гроші. SHORE BROS. 562 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

ОБ'ЄДКА Б. ФИЛИПОВИЧА

Тов. Б. Филипович, один з спортивної делегації до СРСР, яка повернула недавно до Канади, промовлятиме про спорт в СРСР. Програма життя в Радянському Союзі, про те, як він там відваляв, в яких місцевостях і в такому порядку: МОНТРЕП — в четвер, 21 листопада, ЕДМОНТОН — в п'ятницю, 22 листопада.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ, що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ИНШИХ ДАЕМО ДАРОМ ФЛЯКВІН СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ

ІНДІАНСЬКИЙ ЛІНІМЕНТ БЛЕКГАВКА (РЕТЕЛСЕРІК ОВІЛ)

НА ЗАСНОКОВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ ЦЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВІНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБИВ, ОІУХЛІХ ІНІ АБО ИНШИХ ЧАСТЕХ ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА приготуваного з різних рослин, корінь, цибулі, і ягід, високо рекомендованого на оздоровлення запущеної крові. Ці пігулки матеріал, роблять кров багатію і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Тисячі людей визнали Індійський (Ретелсерік Овіл) Лінімент Блекгавка як найкращий засіб і рекомендують його своїм знайомих. Пошлюбте і ви, а також будете здорові.

Фасціна цього лініменту звичайно вдовольняє за одного долара. Але з шим отовщенням ми робимо спеціальну оферту. Пишіть нам одного долара, а ми вилежемо вам одлеченою поштовою посланою ДВІ одні 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримуєте ці знаменні пігулки, що коштують \$3.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.